

Novembre 2007
Numero 326

Delta

LLOBREGAT
FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT



Preses de pèl al Prat

Foment prova de construir en secret una estació provisional de l'AVE enmig del caos ferroviari



Les Cases de La Seda: 50 anys d'un barri emblemàtic

OREVUDE

mobiliari colonial i decoració

Asian Living

Crta. Marina, 39, local C
08820 EL PRAT DE L. · Tel. i fax: 93 479 29 18
administració@orevude.com

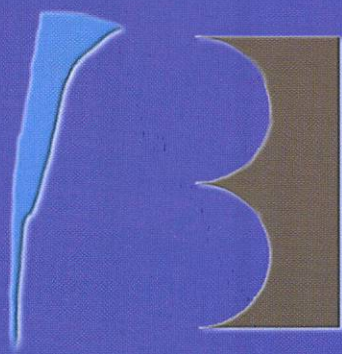


DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS



ESPECIALIDAD EN
PATATAS BRAVAS
CHIPIRONES CON HABITAS
BACALAO A LA LLAUNA
CHOCO FRITO
JAMÓN IBÉRICO

Primer de Maig, 12 · Telf 93 379 43 59 · 08820 El Prat de Llobregat



BALTASAR

GRUPO ASESOR

MANUEL NAVARRETE

Abogado

FISCAL · LABORAL · CONTABLE · JURÍDICA

HORARIOS

De lunes a jueves de 9 a 14h. y de 16 a 19:30h. / Viernes de 9 a 15 h.

Av. Verge de Montserrat, 17, 1er 3a (Esquina Avda. Llibertat) · 08820 El Prat de Llobregat
Telf. 93.478.56.34 · Fax. 93.379.79.97 · navarrete@forumlegalyeconomico.com

Les almoines de la ministra

La supressió de la línia de Rodalies Renfe que connecta el Baix Llobregat amb Barcelona ha suposat la més gran crisi de mobilitat que s'ha patit a l'àrea metropolitana. Al Prat, a falta de metro, el ferrocarril suposa un important mitjà de transport a l'hora de proporcionar un l'enllaç lliure d'embussos de trànsit amb la ciutat comtal, on es troba la feina de centenars de pratencs.

Es donava per fet que l'arriscada i obstinada opció de fer arribar l'AVE a Barcelona travessant els nuclis urbans del Prat i l'Hospitalet portaria tard o d'hora problemes a la xarxa de rodalies. Tot just es pensava que els retards crònics del darrer any o les suspensions puntuals del servei alguns caps de setmana eren la materialització d'aquests problemes. Els esvorancs a Bellvitge i la conseqüent suspensió absoluta de trens han superat amb escreix les expectatives més pessimistes.

Casualitat o no, el Prat havia vingut reforçant en els darrers mesos la connectivitat dels autobusos amb certs punts. És en aquest darrer mes que potser hem vist les habitualment mig buides línies L78 (El Prat-Sant Boi) o 21 (El Prat-Paral·lel) com una alternativa necessària per a casos crítics com el del servei de rodalies.

Enmig d'aquest sidral, el ministeri de Foment ha centrat els seus esforços en dos punts. El primer, garantir un servei alternatiu de connexions amb autocars i autobusos. Aquesta part més amarga del pastís li ha tocat a Victor Morlán, secretari d'Estat d'Infraestructures, desplaçat a Barcelona des de l'agost per intentar donar solució als retards crònics de rodalies. Mentrestant, la guinda la buscava tota sola Magdalena Álvarez, ministra de Foment, tramava en secret una estació provisional per inaugurar la parada de l'AVE al Prat mentre no pogués arribar a Barcelona. Ni l'alcalde del Prat ni la Generalitat van ser informats d'aquesta absurda iniciativa, que va ser descartada oficialment per Foment un cop tots els alcaldes i el Govern català van declarar que El Prat no tenia capacitat per donar sortida cap a Barcelona als passatgers del tren d'alta velocitat.

Darrere d'aquesta imperdonable ocultació d'informació per part de la ministra es troba un afany de promoció de la seva carrera política a qualsevol preu. Barcelona havia de ser la peça que culminés la gira d'inauguracions de línies d'alta velocitat en què es troba immersa Álvarez, des de Valladolid a Màlaga. La titular de Foment es presentarà com a cap de llista per aquesta darrera ciutat l'any vinent, i això pesa més que l'opció de dimitir i conservar la poca dignitat que li resta. No és la seva opció, ens ha quedat clar en les seves darreres compareixences davant la premsa. La seva és regalar bitllets de tren, pura almoina per a uns ciutadans que ja portem massa temps perdent temps i paciència intentant arribar a casa o a la feina.



ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra • Cap de redacció: Javier

Martinez • La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias,

Mariano Martínez, Sergi Olivera • Esports: Imanol Crespo,

Toni Espigares, José David Muñoz, Sergi Falcó, Manolo Gol,

Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos

Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio

Poyato, Joaquim Torrent • Publicitat: Marta Raventós, Jaume

Monés • Maquetació: Mariano Martínez



Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics de Rùbrica
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Fotografia portada: J. Martínez

EL TEMA

5,6 i 7 Foment pretenia inaugurar l'AVE al Prat



L'ENTREVISTA

9 Joan Camps, regidor i portaveu del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament



LA POLÍTICA

14 Els grups polítics presenten una moció conjunta sobre els problemes de Rodalies



LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

17 Les Cases de La Seda celebren el seu cinquantè aniversari



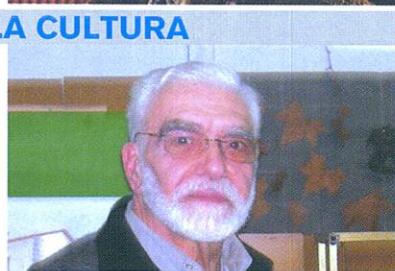
LA GENT D'EL PRAT

29 Maria Aguilera, la vida d'El Prat passa pels seus 93 anys



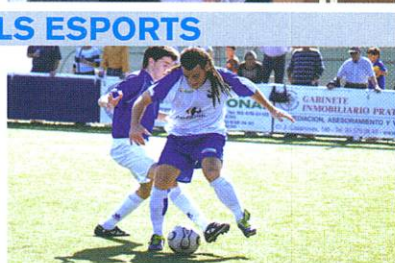
LA CULTURA

35 Entrevista a Joan Jordà, pintor i dibuixant



ELS ESPORTS

40 L'AE Prat continua la seva bona ratxa a Primera Catalana





Per la igualtat d'oportunitats a la feina.

Garantir la igualtat d'oportunitats de les dones a la feina és imprescindible per construir una societat més justa i més competitiva. Són molts els desequilibris que hem de superar: sous inferiors per feines del mateix valor, dificultats d'accés a càrrecs directius, obstacles per promocionar-se, etc. Ja és hora que estiguem al mateix nivell.

“
**a la feina
iguals**
”



Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

Fomento pretendia inaugurar el AVE en El Prat al prever que no llegaría a Barcelona en diciembre

El engaño de Fomento en medio del caos

Pese a que los operarios lo confirman, Adif niega que la estructura junto a Cercanías sea una estación provisional del AVE



Secuencia de montaje de la estructura metálica junto a la estación de cercanías, entre los días 19 de octubre y 10 de noviembre

La idea de una estación provisional para hacer llegar el AVE a El Prat mientras no pudiera hacerlo a Barcelona se descartó el pasado 29 de octubre. Para ello, alguien debió de convencer a Magdalena Álvarez, ministra de Fomento e impulsora de la iniciativa, de que desembarcar a cientos de viajeros del AVE en El Prat junto a la actual estación de Cercanías supondría un colapso, dada la carencia de salidas y aparcamientos de que dispone dicho enclave.

Sin embargo, los operarios siguen construyendo la estructura de lo que dicen es la mencionada estación, perfectamente delimitada entre pérgolas y una incipiente pared empedrada. "Aquí irá la zona de espera y las taquillas para comprar billetes, como ahí al lado", comenta un obrero con acento del este de Europa señalando hacia la actual estación de Cercanías.

"La estructura no es ninguna estación provisional. Es una instalación vital para el correcto funcionamiento de la línea de alta velocidad". Esto, pronunciado con tono de contestador automático -más una perceptible inflexión de prepotencia-, es lo que obtuvo *Delta* de un portavoz de Adif -entidad

JAVIER MARTÍNEZ / La historia que viene a continuación contiene engaños, mentiras y chapuzas. Está protagonizada por ciudadanos que sufren lo que se cuece en ciertos despachos políticos. Todo el mundo temía que El Prat se viera afectado por cualquier complicación en el tramo final de las obras del AVE. Pero nadie se esperaba una supresión total del servicio de cercanías, con el consiguiente caos circulatorio, que fue extraordinario en los primeros días. Tampoco se esperaba la obsesión por las fechas que llevara al Ministerio de Fomento a improvisar una estación alternativa para el AVE, ocultando el proyecto a los políticos locales y al resto de la ciudadanía.

ministerial que gestiona las infraestructuras de la línea de alta velocidad- con el contacto para confirmar la finalidad de la obra. Tenía el discurso bien aprendido y sólo añadió que el proyecto tenía que ver con los accesos y salidas de emergencia de la futura estación intermodal y que todo estaba previsto en el plan inicial. A la pregunta de -y entonces- por qué los operarios habían construido un acceso peatonal durante semanas, lo habían desbaratado en cuatro días y habían alzado la estructura metálica de la estación sobre la misma zona, el portavoz volvió a responder exactamente con la cantinela que aparece entrecomillada al principio del párrafo.

En el ayuntamiento de El Prat, Urbanis-

mo tiene muy claro que la estación provisional está "descartada definitivamente", según informan desde el departamento de prensa. Lo que no descartan es que "Adif esté aprovechando la inversión que han realizado para darle algún uso a esta estructura".

Las suspicacias sobre la nueva instalación junto a la estación de cercanías comenzaron el 19 de octubre. A cuatro días de iniciarse el mayor caos de transporte que se ha vivido en el área metropolitana, los operarios empezaron a alzar grandes postes metálicos junto a la actual estación de trenes de cercanías de El Prat. Durante la semana anterior, los mismos operarios se habían encargado de levantar

continua pàg. 6

Restaurar el servei de Rodalies, prioritari

N. MACÍAS / La posada en marxa del servei de rodalies RENFE, dels trens regionals i de FGC, amb la màxima celeritat i amb garanties que no es tornin a produir més incidències ni interrupcions, és prioritària per a la totalitat dels grups polítics. I, si cal, el Ministeri de Foment ha de donar les ordres oportunes "per tal que es retardin les obres del tren d'alta velocitat, el temps necessari per la millor i més ràpida execució de les obres de restabliment del tràfic ferroviari de Renfe i FGC". Així ho van fer

saber en la moció conjunta que van aprovar en la sessió plenària del 7 de novembre. Una situació que ha posat de manifest "la imprevisió i manca de control amb que s'han estat portant a terme aquestes obres". L'ajuntament també reclama que, en els trams afectats, "es doti als serveis alternatius d'autobusos del nombre de vehicles, freqüències i horaris de pas, estacions de transferències i informació necessaris per garantir un bon servei als usuaris". L'increment dels recursos destinats a l'anomenat Pla de Xoc de

rodalies Renfe és molt necessari, segons el consistori, així com la millora de les infraestructures, senyalitzacions, material rodant i informació eficaç en totes les línies de rodalies i regionals". El document exigeix "que es depurin responsabilitats per la mala execució de les obres i per les incidències produïdes", i reclama les indemnitzacions corresponents, a més de demanar la reunió immediata de la comissió d'usuaris de les rodalies de Renfe, recentment creada i no constituïda. ■

todo el pavimento del acceso peatonal que, después de haberlo acondicionado durante meses, lucía por fin un aspecto impoluto. Pues bien, no quedaron ni las farolas; la zona volvió a convertirse en un barrizal en cuestión de una semana y el acceso peatonal se volvió a abrir por donde se había habilitado cuando la estación actual comenzó a funcionar: desde la zona más cercana a la parada de los autobuses urbanos PR.

Era evidente que había cambio de planes en Adif. Los socavones provocados por la torpeza de la constructora OHL en Bellvitge iban a hacer definitivamente imposible la llegada del AVE a Barcelona el 21 de diciembre. En los despachos de la Delega-

ción del Gobierno en Barcelona se empezaba a plantear la posibilidad de restringir el servicio de Cercanías ante el riesgo de un accidente grave. La decisión definitiva se tomó el 20 de octubre alrededor de las 22 horas. Ese mismo día, una máquina había provocado un destrozo importante en un túnel de los Ferrocarrils de la Generalitat, también en l'Hospitalet.

Plantear una conexión entre la estructura metálica de El Prat y los socavones de Bellvitge era casi impensable. Pero la había: en Madrid querían un plan B para hacerse la foto inaugural del AVE antes de comerse los turrones y Magdalena Álvarez, ministra de Fomento, ordenó directamente a Adif im-

provisar esta estructura, que debía convertirse en una estación provisional para recibir al AVE en El Prat -y dejarlo de momento ahí- a finales de diciembre. La ministra se saltó por el camino a Víctor Morlán, secretario de Estado de Infraestructuras -desplazado a Barcelona desde agosto para intentar coordinar el desbarajuste ferroviario- y, de paso, ocultó también la información a Lluís Tejedor, alcalde de El Prat, que manifestaba su asombro al conocer la genialidad ministerial, una semana después. Desde Adif responden que, al tratarse de un proyecto de interés general "no hay necesidad de informar" sobre las modificaciones que se estimen necesarias. ■

Delta ha volgut copsar l'opinió dels usuaris de Renfe, afectats pel tall del servei de Rodalies entre Sants-Estació i Gavà **NEUS MACÍAS**

David Muñoz

"Abans agafava el tren. Ara agafo a Plaça Espanya els autobusos alternatius, i el cert és que em cau més a prop de casa que l'estació de Sants. I a més d'anar ràpids, sempre he pogut trobar seient. En això he millorat. Crec que els usuaris demanem cada vegada més serveis, i de forma ràpida. I és clar, les Administracions han de donar-se pressa i per això succeeixen coses com aquestes".



Maria José Pérez

"Estudio a la Universitat Autònoma de Barcelona, a Bellaterra. Agafava Renfe a El Prat, després feia transbord a Sants fins a Cerdanyola-Autònoma. Ara he d'agafar el 65 o el 165 fins a Pl. Espanya, després el metro fins a Pl. Catalunya, i allà els Ferrocarrils de la Generalitat. Per entrar a classe a les 3, he de sortir de casa dues hores abans, i en el transbord a Pl. Catalunya he d'esperar mitja hora més, perquè els trens van descoordinats".



Francisco Morillas

"Tengo que hacer a diario el trayecto Gavà-Sabadell, así que en Sants tengo que coger el bus hasta Gavà. Ahora quieren poner de nuevo en servicio



Rodalies, pero sólo a medias. Creo que es un error, y que eso colapsará más aún los trenes: la gente optará por ellos en vez de por los autobuses. ¡Que dejen ya de decir mentiras!: esto no se arreglará hasta después de Navidad, y dijeron que sólo serían 15 días!!!

Montse Gutiérrez

"Soy informadora de Renfe. Nos han contratado exclusivamente para dar este servicio. Sobre todo nos preguntan dónde se cogen los autobuses para Viladecans o Gavà, y si funciona la línea hasta el aeropuerto. Efectivamente, hay un tren que hace el trayecto El Prat-Aeropuerto. Los autobuses alternativos de las otras líneas nunca van llenos. Como máximo hay unas diez o quince personas".



Lluís Rodríguez

"Jo visc a cinc minuts de l'estació de Sants, i el tren em deixa també a cinc minuts de la feina. Però des de feia 2 anys el servei de Rodalies anava molt malament. Ara trigo pràcticament una hora a arribar a la feina: he de desplaçar-me fins a Pl. Espanya, i esperar un bus que ara, amb el Meeting Point, es retarda més. De vegades prefereixo venir en cotxe i aprofitar més el temps".



Marge Perea

"Vivo en Segur de Calafell. Voy hasta Gavà en tren, cojo el autobús alternativo, y llego hasta aquí, a la estación de El

Prat, para ir al aeropuerto a trabajar. Antes tardaba una hora, y ahora casi dos. Esto es una vergüenza. Un caos. Y creo que parte de la culpa es del presidente, Zapatero, que no está haciendo las cosas bien. Están subiendo los precios de la compra, los pisos por las nubes...Y además, esto".



Manuel Serrano

"Estoy indignado. Vivo en Gavà, y llego hasta El Prat en el autobús que pone RENFE, donde sólo vamos tres o cuatro personas. Ahora me dirijo al aeropuerto, donde trabajo, y estoy esperando el tren, que a veces viene con retraso. Tengo que salir de casa más de media hora antes".



Adelina Fuentes

"Tengo que levantarme a las 4.30 de la mañana para llegar a tiempo a mi trabajo en el aeropuerto. Entro a las 7. Vivo en Castelldefels. Allí cojo el tren hasta Gavà, luego el bus alternativo hasta El Prat, y más tarde el tren al aeropuerto. Deberían poner autobuses directos hasta las terminales desde las poblaciones cercanas, no hacernos pasar por El Prat. ¡Todos estamos muy enfadados!".



El Prat, sin tren hasta el 30 de noviembre



Uno de los autobuses lanzadera que conecta El Prat con la plaza de España

DELTA/La supresión total del servicio de trenes de Cercanías durante el último mes ha empeorado las de por sí modestas opciones de comunicación entre El Prat y Barcelona. Sin embargo, los usuarios pratenses, más que acostumbrados a buscarse la vida cuando los trenes fallan, se han adaptado con resignación a otros medios para llegar al trabajo. Según las últimas predicciones de Fomento -cuyos índices de credibilidad no se hallan en su mejor época- habrá que esperar al menos hasta el 30 de noviembre para poder desplazarse en tren desde El Prat hacia el Garraf o hacia Barcelona.

Puede que la gratuidad del servicio alternativo de autocares lanzadera haya bastado para que los caldeados ánimos de los usuarios de la comarca no hayan cuajado en protesta masiva en todo este tiempo. En El Prat, sin embargo, este servicio alternativo sólo ha tenido cierta acogida en el aeropuerto, que ofrece un autobús para enlazar con la estación de

Sants o con la estación de Francia, en Barcelona.

Para viajar desde el núcleo urbano, los usuarios han optado por los autobuses de las líneas 65 o 165. Si éstos ya iban atiborrados en hora punta de la mañana antes del corte de Cercanías, durante el último mes, y pese al refuerzo de las frecuencias, la densidad de viajeros llegaba a ser asfixiante. Muchos autobuses pasaban de largo por las paradas sin abrir las puertas ante la imposibilidad de admitir más viajeros.

La otra opción ha sido viajar en autobús hasta Bellvitge y allí enlazar con el metro (L1). Mucho menos agobio y menos tiempo de trayecto en autobús, pero la frecuencia de paso de la línea L10 (20 minutos) era excesiva en un principio, lo que obligó enseguida a incorporar la L11, con idéntico trayecto, intercalándola con la frecuencia de la L10, por lo que el tiempo de espera quedó reducido a 10 minutos a partir del 23 de octubre. ■

Cronología de un mes sin trenes

20 de octubre: Fomento decide suprimir la circulación de trenes entre Gavà y Sants Estació, ante el riesgo de que los socavones de la estación de Bellvitge supusieran un riesgo para los pasajeros. El corte se anuncia para una semana.

22 de octubre: Adif contrata 250 autocares procedentes de toda España para conectar las estaciones de Gavà, Viladecans y El Prat con la plaza de España y la estación de Sants, en Barcelona.

23 de octubre: Billeto gratis para los usuarios de los tramos afectados por el corte. La Generalitat anuncia que la suspensión del servicio durará otros 12 días.

24 de octubre: El Servei Català de Trànsit habilita un carril exclusivo en la C-32 y en la C-31 para los autocares, lo que triplica en tiempo y extensión las colas kilométricas de coches en hora punta. El colapso de tráfico es total.

26 de octubre: Tras el colapso del día anterior, Trànsit decide recortar a la mitad del trayecto la exclusividad del carril bus. Se conoce la intención de la ministra de Fomento de construir una parada provisional del AVE en El Prat, a espaldas del alcalde de la ciudad y sin comunicarlo a Víctor Morlán, secretario de Estado de Infraestructuras.

29 de octubre: Ante la presión de los alcaldes y la Generalitat, Fomento descarta la estación provisional.

5 de noviembre: Morlán anuncia que no habrá servicio de trenes hasta el 30 de noviembre.

6 de noviembre: La ministra de Fomento contradice a Morlán y puntualiza que el 30 de noviembre es la fecha hasta la que están contratados los autocares, pero que los trenes podrían circular antes.

15 de noviembre: Miguel Ángel Remacha, director de Cercanías Renfe, anuncia que la línea C2-Sur comienza a funcionar parcialmente a partir del 17 de noviembre, pero sólo con la mitad de trenes semidirectos en hora punta entre Vilanova y Sants y sin parada en El Prat.

Al cierre de esta edición, la última de Magdalena Álvarez consistía en prometer billetes gratis a todos los usuarios afectados hasta que el AVE llegue a Barcelona. El coste diario de esta iniciativa para el Ministerio de Fomento es de 110.000 euros.

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

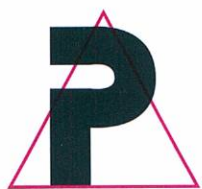
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT



GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials
- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)



CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)



TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

 **Ferram**

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA



CITROËN



C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

POTA SUD

POTA SUD

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH



- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS



- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf. Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08920 El Prat de Ll. (Barcelona)

Joan Camps, regidor i portaveu del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament del Prat

“Al ple municipal s'hauria de fer més pedagogia i menys discurs polític”

JAVIER MARTÍNEZ / Joan Camps (El Prat, 1956) porta vinculat a la política i als moviments independentistes d'esquerres des del 16 anys. Apassionat de la història i economista de carrera, considera que les tesis de Marx encara poden explicar moltes coses actuals. El passat mes de maig, la seva formació, Esquerra Republicana de Catalunya, va obtenir per primer cop un regidor a les eleccions municipals. Tot i que reconeix que encara es perd de vegades pels passadissos de l'ajuntament, Camps es va sentint cada cop més situat al seu seient de regidor, tasca que comparteix amb la seva feina d'assessor del grup d'ERC al Parlament.

—*Què ha suposat per a vostè arribar a seure al ple de l'ajuntament?*

—Per a mi i per a la secció local és un primer impacte i un canvi polític important. Crec que ara ens anem acoplant a la dinàmica municipal, tot i que hi ha hagut vacances pel mig i això trenca una mica el ritme. Els plens fins ara podien semblar que estaven ensopits, però crec que amb la nostra arribada hi ha hagut una dinamització de la vida institucional, primer perquè tothom esperava a veure quin paper faria Esquerra al ple, i segon perquè al Prat governa una coalició d'esquerres i tot i així Esquerra es manté fora d'aquesta coalició.

—*Com és la seva relació amb la resta de formacions polítiques?*

—Els primers mesos han estat només de tanteig, però de mica en mica ens anem posicionant i es van marcant les diferències.

—*Un dels primers enfrontaments el van mantenir vostès amb CiU, l'altra formació catalanista, i per un tema molt llunyà com el dels papers de Salamanca.*

—No hi estic d'acord amb aquesta interpretació. No vam enfocar la moció com un enfrontament amb ningú, sinó com una petició que es complís una llei. El que no vaig entendre és la resposta de CiU, perquè ells havien presentat la mateixa moció en altres ajuntaments. Em va semblar fora de



“La gent simpatitza amb Esquerra perquè no és un ‘lobby’ d’un grup econòmic, és un projecte de país”

lloc que el portaveu convergent ens acusés de fer *merchandising*.

—*Com es fa política des d'un partit que només té un representant en un ple de 25?*

—A banda de presentar mocions als plens ens hem de moure per tal que les nostres propostes es donin a conèixer en diferents sectors socials i econòmics. Així, aquests col·lectius entendran que estem treballant per millorar també les seves necessitats. A banda de fer propostes, s'han de comunicar.

—*Això és màrqueting.*

—Bé, és el que s'ha fet en política tota la vida, però ara tot són conceptes comercials i se li ha posat aquesta etiqueta.

—*I quins són els aliats d'Esquerra en els sectors socials i econòmics importants?*

—No són exactament aliats, però per exemple quan per raons de protocol i representació assisteixo a lliuraments de premis, reconeixements, etc. em trobo sempre gent que ens dona suport. No és que hi hagi uns sectors més simpatitzants que altres. El suport al nostre partit es troba repartit per moltes institucions culturals, socials i econòmiques, i això és perquè Esquerra no és el lobby de cap grup econòmic, és un projecte de país. Està clar que sent un partit declarat d'esquerres és més difícil trobar aliats en el món de l'alta empresa, però trobem suport a tot arreu.

—*En l'àmbit del Prat, de què serveix en el seu cas dir les coses clares si després els plens municipals van tan fluixos de públic?*

—Això és un altre problema, però potser ve donat perquè tants anys amb el mateix govern ens han fet entrar en una dinàmica “d'anar per feina” als plens, i no s'expliquen les coses als ciutadans. El ciutadà vol entendre allò que es discuteix, però els polítics donem per fetes moltes coses que la gent no entén. Hauríem de ser més pedagògics, en comptes de fer tants discursos polítics genèrics.

—*Sobre quins eixos girarà la política municipal d'ERC els propers mesos?*

—Hi ha un tema fonamental: la remodelació del Prat Nord i el conseqüent creixement de població. Creiem en un model de ciutat que no és el que planteja l'equip de govern, i aquesta va ser una de les raons per les quals no vam acceptar anar amb ells.

—*Quin és aquest model de ciutat?*

—Un que mantingui la morfologia i la història local. Aquest plantejament de crear montículs inexistents en un terreny pla no crec que contribueixi a l'imaginari col·lectiu que els pratencs tenim de la ciutat. És una despersonalització de la ciutat. D'altra banda, s'hauria de preservar l'estructura del Nucli Antic i del carrer Major. Aquest és l'origen de la ciutat i, si el desmuntem, també la despersonalitzem. Per conservar tot això és necessari soterrar l'autovia de Castelldefels. Si no, crearem

un barri que serà marginal respecte la resta de la ciutat.

–*El seu plantejament revitalitzaria el comerç del Prat?*

–Sí, perquè un reforç demogràfic pot reforçar el Nucli Antic i pot revitalitzar el centre comercial de la nostra ciutat. Per això necessitem que l'estructura de ciutat que es construeixi al nord tingui una certa continuïtat amb l'estructura existent. El que no es pot pretendre és dinamitzar el comerç col·locant banderoles un cop a l'any.

–*El veig molt alineat amb Felip-Neri Gordi en aquest sentit. Quin tret els diferencia a l'hora de plantejar el model de ciutat?*

– Que nosaltres no considerem que sigui negatiu que hi hagi un 40 per cent d'habitatges de protecció oficial, i en canvi per en Felip-Neri és un problema plantejar-ho així, quan en realitat estem parlant d'augmentar només un 10 per cent respecte del que diu la llei. Ens distingeix el fet que nosaltres no veiem la protecció oficial des d'un punt de vista pejoratiu.

–*Li agrada combatre el conformisme polític?*

–Aquesta expressió m'agrada. Ahir mateix vaig exposar que al Prat no podem continuar aplicant una política pressupostària incrementalista; això és: si la despesa ha crescut un 3 per cent, doncs incrementem els ingressos un 3 per cent. Aquesta és una opció conservadora. El que cal és aplicar una racionalització dels costos. Només que s'aconseguís un 1 per cent de reducció del cost, per exemple, racionalitzant el consum energètic, es podria fer molt més sense necessitat de més impostos, però no hi ha voluntat per part de l'equip de govern.

–*Avui l'hem vist portant una pancarta a la tele que deia: "Si tinguéssim independència*

"Crear montículs inexistents en un terreny pla no contribueix a l'imaginari col·lectiu pratenc"



no tindriem retards", suposo que en referència a l'AVE i a la xarxa de rodalies.

–Sí. El discurs que hi ha darrere d'aquest llenguatge publicitari és que venim arrossegant un problema crònic de manca d'inversió a Catalunya i que aquest problema és degut a una submissió total a les decisions que es prenen a Madrid. El president de Foment del Treball [la patronal dels empresaris catalans] s'ha queixat fa poc en el mateix sentit. Nosaltres ja vam començar fa anys aquesta línia de discurs sobre la competitivitat de Catalunya: abans érem el motor econòmic de l'Estat i ara ens

supera àmpliament la regió de Madrid. Hem passat a la quarta posició en creixement de PIB i a la dotzena pel que fa a renda per càpita. És més important un AVE de passatgers Barcelona-Madrid o una línia d'ample europeu que uneixi la franja mediterrània amb Europa?

–*Digui-m'ho vostè.*

–Home, la segona opció, perquè més del 40 per cent de les exportacions que es fan des de l'Estat espanyol es fan des de Catalunya, i en canvi encara hi ha trams de línia ferroviària que només són d'un ample de via. Un informe del Parlament Europeu demana aquesta connexió immediata i, tot i que semblava mentida, la petició ve impulsada també des del port de València, que també s'està expandint força i necessita sortida cap a la resta d'Europa.

–*Què pensa de la parada sorpresa de l'AVE que Foment volia muntar al Prat?*

–Això és fruit de les ganes que tenia la ministra de tallar la cinta de l'AVE a Barcelona abans de plejar per presentar-se com a cap de llista per Màlaga. Clar, els hi haurà sabut greu que el dia 21 no es pugui inaugurar l'estació de Barcelona i en canvi s'inauguri la de Valladolid i la de Màlaga. Aquesta crisi de mobilitat és històrica, però també és fruit d'una manca d'inversió en la

xarxa de rodalies durant els darrers 15 anys. Un altre tema important és que l'AVE s'està fent sobre una estructura ferroviària del segle XIX: una estructura radial. La línia d'alta velocitat s'està projectant sense mirar zones de desenvolupament econòmic. És sorprenent que en l'actual model econòmic globalitzador se segueixi apostant per un sistema tan centralista de xarxa de comunicacions. També estem molt per sota de la resta d'Europa pel que fa al transport ferroviari de mercaderies. Això provoca col·lapses a les carreteres, i el model de l'AVE no ajuda a resoldre aquest problema. ■



PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Nada más conocerse la intención de suprimir el servicio de trenes de cercanías, Tejedor propuso que se consideraran otras alternativas de transporte, sin descartar la marítima. Desde luego, la idea no es mala –en los sitios turísticos, la gente se desplaza así de playa en playa-, pero tal y como gestiona Adif las cosas, nos habría traído como mucho un par de golondrinas-lanzadera al club náutico de la playa.

Esperem que els esvorancs de Bellvitge no siguin premonitoris de quelcom pitjor. Per si de cas, però, quan vagin de compres a Barcelona facin fotos o comprin postals de la Sagrada Família. Es podrien arribar a cotitzar molt en un futur.

Per si de cas, l'ajuntament ja ha celebrat les primeres xerrades informatives sobre l'altre projecte estrella de perforació al Prat: el metro. La tuneladora ja va per feina al Mas Blau. De moment, queda lluny del nucli urbà, però la gent ja tremola.

El plan oculto de "Maleni" Álvarez en la estación de El Prat fue finalmente desbaratado. Tanta pregunta del alcalde Tejedor y del resto de políticos catalanes, ya se sabe. Nos habría venido bien una portada caricaturesca donde el alcalde sometiera indecorosamente a Maleni (o viceversa), pero visto como han acabado los de *El jueves* por la portada del príncipe, igual íbamos de cabeza a Quatre Camins.

Por increíble que parezca, *El jueves* y el PP han coincidido en ideas. En la semana de los socavones, la portada de la revista satírica y las pancartas



que el PP colgó para la ocasión contenían idéntico mensaje: "Con Z de Chapuzeros". Por cierto, no busquen suspicacias, que el Gallego que colabora en esa revista no es quien ustedes piensan.

El circ que s'ha muntat a Rodalies ha acabat esquitxant indirectament a qui menys s'ho esperava. El segon dia sense trens, la implantació del carril exclusiu per a autocars a l'autovia va provocar un dels embussos més grans de trànsit que es recorden a l'àrea metropolitana. Alguns van aprofitar de seguida per demanar el cap del responsable del Servei

Català de Trànsit, l'il·lustre Pérez Moya.

Les habilitats premonitòries de l'ajuntament són espectaculars. En el darrer any l'increment de línies d'autobús al Prat ha estat espectacular. Si s'ensumaven que passaria alguna de grossa amb l'AVE, van encertar de ple.

Vueling tiene que remontar sus números rojos si quiere ser un operador digno en la nueva terminal del aeropuerto. Consciente de ello, el editor Lara, uno de sus máximos accionistas, ha movido dos buenas fichas. La primera, la de imagen: ha colocado a Josep Piqué, ex presidente del PP catalán, como presidente de la compañía. Las acciones crecieron un 8 % al día siguiente. La segunda, la del bolsillo: Jordi Fainé, hijo del presidente de La Caixa, entra en el consejo de la aerolínea. Ahora sí que será difícil que se estrellen.



LA TIRA



El perquè de l'abstenció

El divorci entre ciutadania i la política és una realitat que cada vegada és més present a la nostra societat. Només cal fer una ullada als darrers comicis electorals per comprovar com l'índex d'abstenció va creixent d'una manera preocupant. I no és d'estranyar, atesa la farsa a la que, cada vegada més, els polítics ens tenen acostumats.

El darrer episodi ha estat arran de l'espectacle mediàtic sobre el presumpte delictes dels 103 nens del Txad.

En tot aquest assumpte el que més em preocupava era la situació que es trobaven aquests pobres nens indefensos. Què estarien fent?, estarien ben cuidats, s'haurien trobat amb els seus pares? Menjarien? Tindrien fred?...

La meua sorpresa ha estat veure com els polítics s'han preocupat més de l'espectacular rescat, que dels pobres nens. Han primat més la imatge que no el fons. S'han amoïnats més en fer de "superman" que no pas de preocupar-se de vetllar per la dignitat i el respecte que mereixen els menors. Però, és clar, amb Àfrica s'atreveix tot el món i molt especialment aquells països europeus que en els darrers segles han robat de les seves colònies tota la seva riquesa, han explotat als seus habitants i ara es permeten el luxe de transportar a un centenar de nens indefensos de forma irregular.

Ara enteneu, senyors polítics, per què hi ha tanta abstenció?.

Crec que la política és una professió massa important per deixar-la en mans d'uns actors que es pensen que tot es resol amb una bona imatge davant de la televisió. Molt malament.

MÀXIM PUJADE I MUMBARDÓ

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": director.periodicdelta@yahoo.es

Carta d'agraïment a la presidenta de l'Associació de Familiars d'Alzheimer i a la Montserrat Torres

En una ocasió vaig demanar-li si em podrien orientar sobre on comprar uns accessoris importants per un llit de clínica.

No m'ho varem dir, però l'endemà ja podia disposar del material ofert gratuïtament per aquesta immillorable associació.

Per ser una cosa que es deteriora amb el temps, han continuat oferint-m'ho, sempre amb les mateixes condicions.

Més que aquesta donació del tot desinteressada, valorem l'efectivitat, l'amabilitat, les ganes d'ajudar i el saber fer d'aquesta associació.

Gràcies, moltes gràcies.

Tant sols em resta dir-vos endavant! Continueu amb la vostra tasca i sapigueu que moltes persones confiem en vosaltres, amb el vostre treball i amb el vostre ajut als altres.

Ma R.B.

Huida de policías locales

Desde el pasado mes de julio, los agentes de la Policía Local de El Prat de Llobregat, salvo alguna deshonrosa excepción, no realizan horas extras. Servicios como la vigilancia de parques no se han prestado y la presencia policial se ha visto muy reducida en el conjunto de la población.

Los agentes en su protesta no solicitan mejoras económicas, si no que reclaman una mejor distribución de las cargas de trabajo, una policía menos burocratizada y un calendario acorde a los tiempos que vivimos que evite el éxodo masivo de agentes a otras policías.

¿Cómo puede ser que habiendo formado el ayuntamiento a más de 40 aspirantes a agentes de la Policía Local, en estos cuatro años el saldo de agentes en efectivo sea negativo? Se ha pasado de 115 agentes el año 2004 a 93 agentes el año 2007. Siendo el coste de formación de cada uno de los aspirantes superior a

los 40.000 euros, más de un millón y medio de euros provenientes del erario público se han gastado los ciudadanos de El Prat en formar agentes de policía, partida presupuestaria mucho más elevada que la de l'Escola Bressol, las becas comedor y las ayudas para libros de texto.

El saldo negativo de agentes viene dado porque en estos últimos años, 44 patrulleros de los que están en la calle, muchos de ellos recién formados, han abandonado la policía local incorporándose a otras policías, donde se les ofrece un mejor calendario laboral, unos medios mejores y formar parte de una estructura moderna y funcional, abandonando una organización en la que el éxito radica en el amiguismo y el peloteo.

Montse Martín Menéndez

Parking para bicis en Mas Blau

Trabajo en una empresa ubicada en el polígono Mas Blau. Hace unos meses un grupo de compañeras solicitamos al ayuntamiento, con el apoyo de los sindicatos, la instalación de zonas para aparcar las bicicletas, ya que es un medio que muchas personas utilizan para venir cada día a ésta y otras empresas del polígono. De momento, la gente se ve obligada a dejar las bicis atadas a farolas y papeleras, pese a haber espacios de sobra para habilitar aparcamientos como los que se ven a la entrada de los polideportivos Sagnier o Estruch.

La instancia que enviamos mediante el formulario electrónico de la página web del ayuntamiento aún no ha recibido respuesta, ni en papel ni en pantalla. Esperemos que la próxima vez que vuelvan a dedicar dinero a cambiar carteles indicadores o placas de calles dejen un poco reservado para este sencillo tipo de instalación. ¿No quieren promocionar un transporte menos contaminante? Pues empiecen por ponerse fácil a los ciclistas que ya han apostado por él.

Eva Lozano

periodicdelta.blogspot.com
el teu espai a internet

Archivo Edición Ver Favoritos Herramientas Ayuda

Atrás Búsqueda Favoritos

Dirección <http://periodicdelta.blogspot.com/>

Adobe Y! Buscar Resaltar Guardar en Mi Web Entrar

BUSCAR BLOG MARCAR BLOG Siguiendo blog

Crear un blog | Acceder

Delta
LLOBREGAT
EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

Decideixen per nosaltres



Som un poble que no es queixa gairebé gens i que decideix més aviat poc. No tenim gaire pes específic en les institucions, fòrums, lobbys, o diguem-ne com vulgueu, on es substancien les grans decisions, les importants de debò, les que impacten en el territori, en l'economia, en la gent, en el país.

Malgrat estar situats en un punt geogràfic estratègic per al desenvolupament de Catalunya, i segurament per això, són els altres –els que tenen la veritable capacitat de decidir i fer- els que decideixen per nosaltres. Nosaltres posem ell llit, vull dir els terrenys, i ells "hi juguen" al damunt. No tinc constància, fins avui, de que paguem el beure.

Sense anar més lluny, fa un parell de setmanes que, per sorpresa, ens volien col·locar l'estació terminal provisional del TGV al Prat, fins que les vies fins a Sants estiguessin enllestides. L'alcalde no en sabia res i, pel que sembla, a la Generalitat tampoc. El que sí és cert és que un dies abans, i a corre cuita, els obrers que treballen a les obres al davant de l'actual estació van "desfer" una mena de plaça, ja asfaltada, i varen posar-hi una estructura metàl·lica. Sembla, doncs, que no hi haurà estació de final de trajecte a casa nostra, encara que penso que l'última paraula està per dir.

Ens ho donen tot fet i per això no ens queixem. Menys feina. Sembla que la queixa i la reivindicació siguin paraules que han desaparegut del diccionari oficial i popular d'aquest poble. Tot ens està bé, fins i tot una dessaladora que ningú no vol.

Crec que la transformació del nostre territori no ha acabat encara. L'aeroport d'aquí a no gaires anys necessitarà ampliar-se i no hi ha espai per fer-ho. L'única alternativa és la platja: construir la quarta pista sobre la sorra o la platja de Can Camins. I en les "altes instàncies" ho estan considerant molt seriosament. Fins i tot potser han fet el dibuix.

Pel moment, a diferència d'altres indrets marítims propers, el litoral pratenc no ha estat declarat zona protegida. Sabem per què? Algú ho ha preguntat? S'ha reclamat aquesta consideració per a la nostra façana marítima?

Si ho creuen oportú, la quarta pista la faran on vulguin. I aquí, al Prat, ho acceptarem contents, plens de joia, convençuts de que som importants per al país. Anirem a banyar-nos a Sitges.

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

Amb motiu del 75è aniversari de la pràctica del bàsquet al Prat, L'ASSOCIACIÓ CULTURAL «DELTA DEL LLOBREGAT» ha organitzat una taula rodona per parlar dels inicis d'aquest esport a la nostra ciutat. Intervindran Josep Lloret Noya, Josep Ferrer Pujol i Josep Camps Boy.

L'acte tindrà lloc al Casal Municipal de Cultura -Torre Balcells- el proper dia 29, dijous, a las 8 del vespre i en el que es lliuraran guardons commemoratius a Samuel Codina Parés i Joan Bosch Muns, integrants del primer equip del basquetbol pratenc.

Amb l'aigua al coll

Homes per la igualtat

He assistit a un congrés per a la igualtat. La novetat d'aquest congrés és que s'ha donat veu als homes. Alguns diran, és obvi, si es tracta d'igualtat. Però, la veritat és que les organitzadores, suposo que per allò de la visibilitat, s'han passat, perquè n'han col·locat pertot arreu. O sigui en la majoria de taules i en diverses comunicacions.

No exagero, perquè he sentit per exemple, dades d'una investigació universitària, on es ressenyaven les respostes de 35 homes! Em sembla un univers força irrisori, fins i tot, considerat amb la més bona voluntat.

Però no escric amb ànim d'escarni, perquè, al cap i a la fi, no devien ser més les sufragistes angleses al seu inici. Si més no, cal reconèixer que aquests homes han de tenir pebrots, per reivindicar canvis que els convertiran en companys de planxa i fregona.

Més aviat, vull proporcionar algunes reflexions perquè els homes que vulguin trencar estereotips, puguin fer-se preguntes. Em baso en el que vaig escoltar.

-Els pares van a recollir els infants a l'escola bressol i s'interessen pel que passa. A mida que creixen, se'n desvinculen. Una interpretació seria que només estan segurs amb els més petits, amb els quals tenen totes les respostes. A banda que poden tenir manifestacions emocionals sense sentir-se tous. (Una companya em va fer observar que passa el mateix amb els avis: es desinteressen dels nêts/es a mesura que creixen).

-Els fills/es no necessiten que els donem la vida, sinó dos tardes a la setmana (com a mínim).

-Els homes són els reis dels silencis. Quan se'ls pregunta "què et passa", la resposta més freqüent és: "res". I si es planteja allò de "hem de parlar", es tornen hermètics. La por els deixa corçats.

En canvi, s'expressen amb crits, abraçades, llàgrimes, i tota una ampla gamma d'emocions, al futbol!

-“La manera de ser masculina està a la base dels conflictes socials”. Dit per Daniel Gabarró de la Universitat Ramon Llull, autor del llibre “Reconstruir la identitat masculina: una necessitat política”.

Els deixo amb aquests tasts d'actituds masculines. Espero que els aportin pensaments bons i dolents, sense deixar-los mai indiferents.

El futur passarà per la igualtat. Serà una realitat imparable l'any 3000. Ja ho veuran.

MANOLITA SANZ

Els grups polítics «cuinen» en directe una moció conjunta sobre Rodalies

Tant l'equip de govern com els partits de l'oposició havien presentat textos per separat

NEUS MACÍAS / Un exercici d'alta enginyeria, o de diplomàcia *in extremis*. Democràcia en directe, també. Són diferents maneres de qualificar la redacció *in situ*, durant la celebració del ple del 7 de novembre, d'una moció de consens per demanar el restabliment del servei de Rodalies de Renfe. Tots els partits havien presentat diferents documents sobre aquest tema. L'equip de govern, a última hora, havia introduït per via d'urgència una moció relativa al que va ser l'assumpte més important del ple. Els textos de cadascuna variaven en matisos. El PP, ERC i CiU demanaven el cessament de la ministra de Foment, Magdalena Álvarez. Un punt que, donat la composició socialista de l'equip de govern, el document del bipartit pràctic no incloïa.

“No hi ha voluntat política de consens”, diu el PP

L'alcalde, Lluís Tejedor, va lamentar la incapacitat de tots els partits de posar-se d'acord en presentar un únic text. Una situació “ridícula”, va dir el portaveu del PP, Antonio Gallego, que va desvetllar que havia proposat tant a CiU com a ERC –els partits que en un principi havien entrat per registre el seu document– arribar a un pacte únic que, per diferents motius, no es va dur a terme. “No hi ha hagut forma de posar-nos d'acord, no hi ha hagut voluntat política, tot i que conceptualment estem en la mateixa posició”, va dir Gallego. En un to més conciliador, Joan Camps, portaveu d'ERC, havia assegurat que estava d'acord amb moltes de les propostes que apareixien als documents de la resta de partits, i que pensava votar a favor de totes, “amb esmenes a la de CiU”.

El socialista José García defensava la moció presentada per l'equip de govern, “que conté elements ponderats que tots podem subscriure”, i assegurava que el text donava elements “per avançar en aquest pou on estem els ciutadans de Catalunya”. Rafael Duarte, portaveu d'ICV-EUiA, instava els partits locals a “no reproduir el mateix debat, amb els mateixos gestos, dels nostres partits a altres àmbits”, i apostava per treballar “en clau local”. Qualificava la



Imatge del ple municipal, que va acabar consensuant una moció sobre el restabliment del servei de Rodalies.

moció de l'equip de govern com “no complaent i suficientment contundent” i la situava “al límit fins on és possible arribar amb el consens de la majoria”. Però s'oferia a donar opcions a afegir alguns punts d'interès per a la resta de partits.

Ingredients per a una recepta única

El clima conciliador permetia una redacció única, i Lluís Tejedor es va oferir a exercir de “cuiner” d'aquesta moció conjunta i unànime, basant-se en el text presentat per ICV-EUiA i PSC. Cadascú proposava quins ingredients faltaven o sobraven a aquesta particular *recepta*. L'alcalde proposava prescindir d'una frase de la

moció d'ERC, segons la qual s'havia de donar suport a les actuacions que porta a terme el Govern de la Generalitat. Antonio Gallego suggeria, amb el beneplàcit de tots, que es proposi un pla per minimitzar l'impacte de les obres als veïns de la zona i, a canvi, Tejedor acceptava eliminar del text que presentava el seu grup els adjectius “obsolets i elitistes”, en referència a l'actual model ferroviari. El document final tampoc no demana explícitament la dimissió de la ministra Álvarez, però exigeix “responsabilitats i indemnitzacions”. I el traspàs del servei de Rodalies a la Generalitat, però no en qualsevol condicions, “sinó amb garanties i pressupostos”. ■

La reforma dels Jardins de Mon Racó, pendent

NEUS MACÍAS / Els Jardins de Mon Racó s'han de remodelar, i en això estan d'acord l'equip de govern i CiU, partit aquest últim que va presentar una moció a la sessió plenària del 7 de novembre per tal d'encetar reformes a aquest espai del barri de la Barceloneta. El document no va ser sotmès a votació ja que, segons Tejedor, “no podem votar en contra d'uns sanejaments necessaris”, però tampoc no estaven d'acord amb el procediment via moció que proposava CiU. Així, el projecte queda en suspens, tot i que, com va assegurar el portaveu d'ICV-EUiA, Rafael Duarte, “s'estan fent actuacions als jardins, però s'han de tenir en compte molts factors:

com es perllonga el carrer Coronel Sanfeliu? Com es resol la urbanització de la zona de La Llana? Com es connecta amb la carretera de la platja?”.

La proposta de CiU contemplava sanejar el tram del canal que transcorre des de l'Avda. Onze de Setembre fins al final dels Jardins de Món Racó, i “disposar-hi d'una tanca adequada a l'entorn, per evitar que, especialment la canalla, puguin caure-hi”. També demanaven una “mínima remodelació” de la plaça, “tot estudiant la possibilitat d'ubicar-hi un monument definitiu a l'Onze de Setembre”. Aquestes reformes s'haurien de fer, segons CiU, “amb la participació veïnal, tal i com ha succeït a la Pl. de l'Amistat”. ■

Prat Motor, S.L.



OPEL

C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com

CiU vol autobús més enllà de Pl. Espanya

N. M. / Una moció presentada pel grup municipal de CiU demanava que una línia d'autobús enllaci El Prat amb el centre de Barcelona, més enllà de la Plaça d'Espanya, que és on arriben actualment el 65 i el 165. Segons els convergents, la suspensió del servei de Rodalies de Renfe ha deixat palesa la dificultat dels pratencs per arribar fins Passeig de Gràcia o Plaça de Catalunya amb les actuals línies d'autobusos. Aquest recorregut, que ara implicaria fer tres o quatre enllaços i duplica el temps invertit en desplaçament, assegurava els convergents, podria realitzar-lo el 165 (Prat Express), o un servei alternatiu. Jordi Gili, regidor de CiU, apel·lava als bons resultats de

Jordi Gili, regidor de CiU, apel·lava als bons resultats de les línies nocturnes N-16 i N-17

les línies nocturnes N-16 i N-17, que tenen el seu origen a la Ronda Universitat. També proposaven que el servei es mantingués tot i l'entrada en funcionament de la línia de Rodalies, "ja que l'estació està a l'extrem nord de la ciutat". El regidor de Via Pública i Mobilitat, Antoni Rodés, va assegurar que la proposta de CiU era "totalment inviable", i que aquest autobús fins al centre de Barcelona suposaria "15 ó 20 minuts més de trajecte que baixant de l'autobús a Pl. Espanya i agafant el metro fins a Pl. Catalunya". Lluís Tejedor també va insistir en la nul·la viabilitat d'aquesta proposta "també a nivell econòmic: ja s'ha estudiat". ■

ERC insta a regular la propaganda de partits

N. M. / El portaveu de ERC, Joan Camps, va demanar durant el ple del 7 de novembre que l'ordenança de publicitat estàtica aprovada pel consistori exclouï la propaganda realitzada per partits i entitats sense ànim de lucre. La proposta es referia a la citada ordenança, que limita la col·locació de banderoles i pancartes únicament a "esdeveniments d'interès públic i sempre que l'objectiu publicitari no comporti ànim de lucre". ERC va exigir la creació d'una comissió "amb representació de tots els grups municipals", per tal d'arribar a un acord sobre la publicitat feta per partits i entitats mitjançant l'ús de pancartes, "valorant la necessitat de modificar i adequar l'actual ordenança". Camps proposava, així mateix, que s'incrementin el nombre de columnes o plafons per dedicar-ne una part a l'ús

exclusiu de publicitat de partits i entitats sense ànim de lucre. Una proposta "exagerada", segons el líder del PP, Antonio Gallego, qui assegurava que la seva formació "mai no ha tingut problemes amb l'equip de govern" per la publicitat de partit. El convergent Felip-Neri Gordi, en canvi, es declarava partidari de revisar l'ordenança de publicitat estàtica. El portaveu de ICV-EUiA, Rafael Duarte, assegurava que l'equip de govern té una "laxitud" en aquest tema que no acostumen a tenir altres ajuntaments, i que la tendència és a ser més restrictiu "i no permetre propaganda de partits excepte en períodes electorals". "Crec que aquí s'ha resolt bastant bé", manifestava Duarte. Una resposta "impròpia", segons Camps, d'un partit que es declara "d'esquerra transformadora". ■

El PP vol anul·lar el nou PGM sobre el sector Seda-Estació

NEUS MACÍAS / Fa just un any, el ple municipal va aprovar la modificació del Pla General Metropolità (PGM) del sector Seda-Estació Intermodal, la primera tramitació urbanística del que ha de ser el futur Prat Nord. La reforma del PGM havia de determinar els usos del sòl en aquestes dues peces de terreny, i fixar la construcció dels vials, les zones verdes, els habitatges i els equipaments. Ara, en una moció, el PP ha demanat deixar sense efecte el pla inicial, "per no estar d'acord ni amb el disseny del projecte ni amb la negociació dels convenis". Al document presentat pel grup municipal popular a la sessió plenària del 7 de novembre s'assegurava que tant les al·legacions com els informes jurídics han posat de manifest "que al pla faltava molta informació i estava ple d'errors". Durant el període d'informació pública del projecte es van presentar al·legacions "acceptades pel consistori (...) que suposen un canvi substancial" de la modificació pactada, i que fan necessària "una nova aprovació ini-

cial". Antonio Gallego, portaveu popular, va criticar que hagi passat un any "i el projecte continui estancat, quan els grups de l'oposició, en el seu moment, no vam tenir temps d'analitzar-lo".

La nova llei proposa un 50% d'habitatge social

També es va referir al canvi de legislació que la Generalitat ha dut a terme per adaptar la normativa catalana a la nova Llei del Sòl, i "que deixa sense efectes el projecte inicial" i preveu la possible creació d'àrees residencials estratègiques. Així, com a mínim la meitat dels habitatges de l'actuació, segons el document de Gallego, hauran de ser destinats a protecció pública.

En la seva argumentació, el portaveu popular es va referir a que la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha admès a tràmit una denúncia presentada per veïns del carrer Major, que acusen a l'ajuntament de "moobing immobiliari". Una dada que no-

més significa que "el sistema judicial funciona", segons el Tinent Alcalde d'Urbanisme, Sergi Alegre, que va negar que aquest sigui "un projecte obscur: hem estat sis anys treballant en ell". L'ecosocialista va negar que es pugui parlar de "confrontació" amb els veïns "només per quatre al·legacions presentades, en un moment en què és molt fàcil influenciar en un assumpte tan important".

Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU, va mostrar-se en desacord amb la proposta de Ga-

llego, que podria significar l'aplicació del decret sobre àrees residencials integrades, la construcció d'un 50% d'habitatge públic "al costat del nucli històric d'El Prat i sense capacitat de planificar per l'ajuntament". Aquest alt percentatge de pisos socials preocupa el convergent, que creu que s'han de fer "barris equilibrats". Gordi va proposar introduir altres modificacions en l'aprovació provisional, com "desafectar el carrer Major i desprogramar el pendent sobre l'autovia". ■

ÀTIC ESPLÈNDID EN VENDA

Carrer Lo Gaiter del Llobregat nº 26-32

Menjador, cuina, 4 habitacions, tot exterior amb sol, 2 banys, 120 m² habitables, llar, calefacció, aire refrigerat, 40 m² balcó, 90m² terrassa, obra 2 anys.

Telf. 93 379 01 98 - 93 478 80 17

L'equip de govern es queda sol defensant les ordenances fiscals

N. MACIAS/ Els preus dels serveis municipals per al proper any es van aprovar en la sessió plenària del 7 de novembre amb el vot contrari dels grups de l'oposició. Les taxes augmenten entre un 3% i un 5%, "uns barems que es mouen al voltant de l'increment del 3'5% previst per l'IPC", segons va dir el regidor de Serveis Centrals i Economia, Rafael Duarte. "La pressió fiscal de l'ajuntament d'El Prat es troba a la franja mitjana de la resta de consistoris de l'Àrea Me-

tropolitana", va dir Duarte, també portaveu d'ICV-EUiA. Les ordenances fiscals recullen els preus de les instal·lacions esportives, que presenten una nova tarificació, "per racionalitzar el seu funcionament i eliminar cues". Així, es crea el títol Total-Prat, que permet accedir als diversos centres esportius i aconseguir un 25% de descompte en cursets. També preveuen les taxes de les escoles-bressol, de l'aigua, de la recollida de vehicles o de la gestió de residus comercials.

Joan Camps, portaveu d'ERC, va demanar una millora en la gestió de la despesa municipal, i va exigir "criteris d'eficàcia". El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va denunciar que les ordenances fiscals es presentin com "una carta de preus, la minuta d'un comerç o un restaurant, que només fa que créixer i créixer". Gordi va criticar que l'augment de l'IBI "repercuteix també en els llogaters", i que la taxa de recollida de residus "fa incrementar els preus dels productes als co-

merços". El portaveu del PP, Antonio Gallego, va titllar-los de "continuistes", i va denunciar que, de les cinc figures fiscals més importants, "quatre d'elles estiguin en el Top Ten, en la franja més alta". Així, va citar l'impost de vehicles, "que és el més alt de Catalunya". També va dir que l'IBI creix més que l'IPC. "Encara queda marge per situar-lo a la part alta de la tabla, però aquesta és l'estratègia de l'equip de govern: augmentar-lo gradualment". ■

La Contracrònica

Els polítics no van en tren

No sabem si els hi havien donat corda prèviament, però els nostres polítics van protagonitzar, el dia 7 de novembre, un ple municipal maratonianà. Era per haver cridat als que fan el Llibre Guinness perquè comptabilitzessin allò. Si no arribàvem al rècord jo hagués estat disposat a aguantar unes hores més. Tot sigui per sortir a les notícies per alguna cosa que no sigui una desgràcia. Encara que algú em podria argumentar que suportar un ple d'ajuntament de més de tres hores es pot considerar de veritable desgraciat.

Sens dubte, el tema que més es va allargar durant la tarda de ple va ser la moció pel desastre de Rodalies. D'un fet que va passar el 21 d'octubre (és a dir més de dues setmanes abans del ple), els nostres partits locals no van ser capaços d'arribar el 7 de novembre amb una moció conjunta. És més, l'equip de govern i CIU van presentar la seva el mateix dia i amb caràcter d'urgència. La manca de cintura ha estat preocupant en un tema que ha afectat la mobilitat de molts pratencs, però al menys ens va servir per veure les posicions de cadascun dels grups. El PSC ho tenia difícil. Es negava a que hi aparegués la paraula 'dimissions', acceptaven "depurar responsabilitats polítiques". Joan Camps és va lamentar que no s'arribés a cap consens previ "perquè això ens afebleix" i, com CIU, demanava el traspàs de rodalies a la Generalitat. La reclamació dels catalanistes irritava a Gallego, que considera que "los nacionalistas siempre aprovechan cualquier ocasión para pedir el traspaso y ahora mismo traspasar cercanías sin recursos ni presupuesto no vale de nada", i atenció a la perla: "y que conste que yo estoy a favor que la Generalitat gestione cercanías". Aquestes paraules de Gallego van provocar que el seu company de partit Miguel Ángel Ochoa i el socialista Juan Pedro Pérez bromegessin a distància fent girar el dit índex prop del front com dient "què esta parlant aquest boig?". El líder del PP també va posar de manifest que "no vale lamentarse de no haber llegado a un consenso porque no ha habido voluntad. El lunes después de la Junta de Portavoces os convoqué para tomar un café y hablar

Els nostres polítics han tornat a demostrar que primer van els interessos de partit a defensar el bé comú dels ciutadans

del tema y no quisistéis llegar a ningún lado". Més tard, Gordi li replicava que "revelar una conversació de tallat és propi de Salsa Rosa", a més va afegir més llenya al foc dient "jo tenia la feina feta i encara espero la teva trucada". Està vist que les relacions extraparlamentàries entre els nostres polítics no passen pel millor moment.

Per la seva part, José García va defensar ZP "per haver donat la cara" i va voler recordar a l'oposició que fa un temps ells van presentar una moció per a la millora del servei de rodalies i llavors es van abstenir. A Duarte li va mancar molta mà esquerra per gestionar les diferències entre les mocions, o potser li reservava aquest paper pel lluïment de Tejedor. El portaveu d'ICV va instar a tots a retirar les respectives mocions i votar la seva "perquè és el límit per representar la majoria i representa el consens dins l'equip de govern". L'èxit de Duarte va ser nul, i això em va fer reflexionar sobre la possible successió en la 'corona' pratencs, la qual no veig gens clara. És aquí quan apareix la figura de l'alcalde al rescat per resoldre la papereta, agafa el que millor li sembla de cada casa i va traient allò que més molesta als veïns: es prioritza rodalies per sobre de l'AVE (es retira la paraula 'elitista' referida a l'alta velocitat per acontentar Gallego), es demanen garanties per a la mobilitat alternativa, depuracions de responsabilitats polítiques i tècniques (sense dir dimissió i acontentant els socialistes), no cal donar suport al govern de la Generalitat (ho havia demanat Camps amb queixes per part de CIU) i es demana el traspàs de Rodalies a la competència autonòmica sempre que hi hagin garanties, recursos i un bon pressupost (en això tots d'acord).

Fins i tot en situacions delicades per a molts dels seus votants, els nostres polítics han tornat a demostrar que primer van els interessos de partit a defensar el bé comú dels ciutadans. Prova d'això és l'espectacle d'anti-consens que vam poder veure en el ple municipal de novembre. Potser haurien d'agafar el tren més sovint, i no parlo de l'AVE.

SERGI OLIVERA

D'Holanda al Prat

Aproximació històrica al barri de les Cases Jardí, que el juny de 2008 farà 50 anys

SERGI OLIVERA / Cap a Sant Joan de l'any vinent farà 50 anys de la inauguració del barri de les Cases Jardí, popularment conegut com a Cases de La Seda, en referència a la històrica fàbrica tèxtil i química. Ara que s'apropa l'efemèride és un bon moment per recordar els orígens i fer un breu repàs a la història d'aquestes cases amb pati d'estil holandès, que per la seva singularitat han passat a ser un signe d'identitat del Prat. Per fer aquesta aproximació, anirem de la mà d'un dels matrimonis que viuen al barri des del principi, al 1958, i han viscut totes les aventures i canvis que han afectat les Cases Jardí des d'aleshores fins avui dia. Ells són en Ramon Bernia Ureña i la Isabel Martínez Puiggener, que molt amablement s'han prestat com a font oral de primera mà per fer aquest reportatge.

Els orígens

Les Cases de La Seda van ser impulsades pel Carlos Stulemeijer (conseller delegat de la fàbrica fins a 1952 i també President del Consell) amb la idea primigènia que servissin d'allotjament temporal per als enginyers vinguts des d'Holanda cap a la fàbrica pratenca. Així, la zona residencial es va anar construint entre el 1956 i el 1958, però el context històric del moment va fer que en aquelles cases holandeses no hi visqués mai cap ciutadà dels Països Baixos. El règim franquista s'havia posat rígid en fer complir la legislació que, des de 1946, obligava a les empreses amb un gruix de treballadors nombrosos a fer habitatges pels obrers. Era una forma de combatre el barraquisme que



s'estenia als voltants de les grans ciutats industrials de l'època, inundades per la gran onada migratòria provinent de les zones rurals de l'estat. Les cases holandeses, doncs, van acabar

Les Cases de La Seda van ser impulsades amb la idea primigènia que servissin d'allotjament temporal per als enginyers vinguts des d'Holanda cap a la fàbrica pratenca

servint com a habitatge pels obrers de la fàbrica.

En Ramon Bernia, té ara 75 anys, i amb 25 va rebre una de

les dues últimes cases que quedaven. Ell era oficial de primera del mecànics i recorda que "gairé tots érem obrers, hi havia alguns contramestres però solien donar les cases a aquells qui queien en gràcia als caps". En el seu cas, ens explica com la fàbrica va fer servir la casa com a esquer per tal que no marxés: "jo era jove i sabia de mecànica, vaig estar un temps a La Seda però podia haver marxat a qualsevol altre lloc, llavors em van dir '¿si te damos una casa te quedarias?' i aquí ens van enganxar". La Isabel Martínez, la dona del Ramon, recorda com de contenta es va posar el dia que els hi van donar les claus: "Jo quan vaig arribar i la vaig veure com era... no parava d'obrir portes i portes, no m'ho podia creure. Vaig dir-li: Ramon, això és un palau!". Tots dos s'havien casat feia cinc mesos i venien de Barcelona, de la zona de Sant Antoni. Van passar de viure en una habitació a fer-ho en una casa holandesa.

Fang i festes

En els inicis, les Cases de La Seda estaven aïllades del nucli urbà. Tot al voltant de les cases dels obrers eren camps. En Ramon Bernia recorda com "el carrer de Jaume Casanovas era

un camí de pedres, i cada cop que plovia tot era fang i s'inundava. Per nosaltres que veníem de ciutat viure aquí era com una aventura". Les cases però, tenien electricitat i aigua corrent que provenia d'un pou que subministrava a tot el barri. A més, al tenir doble paret quedaven molt ben resguardades del fred. La Isabel recorda com al·lucina amb la banyera i amb la cuina mecànica que hi havia: "amb una manovella anaves girant i així escalfaves el dinar, això era meravellós per a mi que estava acostumada a fer-ho amb un ventall". Tot i les dificultats de l'entorn, la parella recorda com el barri va començar a organitzar-se per fer les seves festes majors. En Ramon va estar ficat des dels primers moments presidint l'associació de veïns i ens explica que "fèiem pagar un duro al mes a cada família per organitzar la festa", després es dedicaven a voltar per la comarca amb el Seat 600 en la recerca de material (altaveus, estris per organitzar jocs com la cucanya, parlar amb orquestres...). Són temps recordats amb nostàlgia pel Ramon i la Isabel, també de com la fàbrica se'n cuidava dels treballadors: "oferien escola, te-

continua pàg. 18



SEKHMET

**Vidència, tarot,
psicologia, cursos,
tienda de ropa y
complementos**

C/ Jaume Casanovas, 21
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com

Montse Anglada

nien bons metges per tractar els obrers que queien malalts, una escola d'aprenents on el Ramon va fer de mestre, portaven els reis mags als nens... però tot això es va anar acabant", recorda la Isabel.

Temps de lluites

Passats vint anys de viure al barri i amb el dictador ja mort, cap el 1978, molts dels obrers van començar a moure's per

deixen que el barri s'anomeni Cases Jardí.

La lluita pel clavegueram ha estat sempre el que més s'ha recordat del veïnat. El Ramon Bernia recorda com l'Avinguda Onze de Setembre quedava (i de fet encara queda) més alta que les Cases Jardí, i cada cop que plovia fort o hi havia crescudes del riu tot el barri s'inundava i es mobilitzava per treure l'aigua i construir canals

a pic i pala i a corre-cuita. Els veïns van lluitar per a la instal·lació del clavegueram fins el punt que una nit van contractar dues excavadores per tal d'acabar amb el desnivell de la carretera. La policia local i el mateix Tejedor en persona es van desplaçar per mirar d'aturar-los. El Ramon rememora l'enganxada que va tenir amb el aleshores novell alcalde. "Des de llavors no em pot ni

veure, deu tenir una foto meva a l'ajuntament així de gran..." - diu sorneguer - "però a partir d'aquell episodi es van afanyar a instal·lar el clavegueram".

L'última reclamació veïnal va ser la retirada dels xiprers que hi havia al barri, tot i que encara queda algun. Feia deu anys que ho reclamaven perquè "eren un niu de rates", segons la Isabel. Els van retirar l'any passat, "ara que ja som uns vellets". ■

La lluita pel clavegueram ha estat sempre el que més s'ha recordat del veïnat

quedar-se les cases en propietat. La Seda els hi havia cobrat un lloguer inicial de 125 pessetes mensuals que havia anat pujant durant aquell temps. Van remoure el tema per advocats i van descobrir que passats 20 anys la fàbrica podia vendre les cases al preu que més li convingués. A més va resultar que als holandesos aquells terrenys no els havien costat ni una sola peseta, havien estat cedits pels pagesos propietaris i que, a part, el govern franquista pagava a La Seda vint mil pessetes mensuals per cadascuna de les cases. Descobert aquest pastís molts veïns van veure rebaixat el preu dels seus habitatges. En el cas del Ramon Bernia la seva casa va passar de costar-li 1.200.000 a comprar-la per 750.000 pessetes. Quan queden finalment deslligats de la fàbrica és quan els veïns deci-

Una Casa Jardí per dins



S. OLIVERA / A les Cases Jardí hi viuen 110 famílies, de les quals ja tan sols queden 20 dels primers pobladors del barri. No tots els edificis són iguals. Si ens fixem veiem que hi han cases que són més amples que les altres. Aquestes últimes allotgen a quatre famílies, ja que cada planta es divideix en dos: dues famílies en la planta baixa i altres dues al pis de dalt. En canvi, les cases més estretes estan pensades per a dues famílies: dos habitatges de dues plantes. Al cap i a la fi totes tenen un espai semblant: aproximadament als 92 metres quadrats als que hem de sumar uns 22 de pati. Segons la casa que sigui, aquestes dades poden variar

(hi ha qui té més domicili i menys pati o viceversa). Cada habitatge té terrassa i pati, garatge i quatre habitacions. A més hi ha espai per dos lavabos i el menjador (i balcó per aquells qui tinguin pis de dalt). Les estances de la casa però, no són molt espaioses. Els estatuts del barri prohibeixen que els veïns puguin tocar l'aspecte exterior de les cases perquè així puguin conservar la fesomia holandesa, en especial els característics finestrons de fusta verds amb rombes blancs. L'Ajuntament i la Policia Local se'n fan càrrec que res no espatlli l'aspecte del barri i s'encarreguen d'avisar quan veuen alguna anomalia en aquest sentit. ■

Confeccions *Leonor*

**GRAN ASSORTIT EN LLANES
ES DIRIGEIXEN LABORS**

Enric Morera, 33 • Telèfon. 93 379 02 94
El Prat de Llobregat

Peruqueria
MERCÉ



RAYOS UVA

C. Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04
08820 El Prat de Llobregat

Batalla campal al Fondo d'en Peixo

Grups okupes i clients de la nova discoteca Kontrol protagonitzen greus indicents i preocupen el veïnat de la zona

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ / Cap veí de la zona recorda una baralla com la de la matinada del passat diumenge 21 d'octubre. Clients de la nova discoteca Kontrol—que substitueix a l'antic Hospital Kanalla al carrer Penedès, alçada del parc del Fondo d'en Peixo—van coincidir amb una festa organitzada ben a prop, al *kasal* del col·lectiu okupa. La nit va acabar amb la intervenció massiva dels Mossos d'Esquadra i la Policia Local.

La nit transcorria amb total normalitat al Fondo, fins que un grup de joves, encapçalats, -segons el relat testimonial d'un usuari del web local *buscaprat.com*—per algun membre de seguretat de la pròpia discoteca, va dirigir-se al Kasal Okupat del Prat -KOP-. Un cop a les immediacions del local, el petit grup, format per no més d'una vintena d'individus va començar a insultar els okupes. Però els provocadors es van trobar que, amb motiu d'un concert okupa, al Kasal hi havia aquella nit més de mig miler de persones. D'aquestes, quasi un centenar van fer front a les ofenses i van obligar als presumptes provocadors a tancar-se a la discoteca. A partir d'aleshores, tot un seguit de correddisses i llançament d'objectes van envair el parc del Fondo d'en Peixo. De seguida, van arribar els equips dels Mossos d'Esquadra i de la Policia Local, que segons el veí J.M., "es desplaçaven a dotzenes per tota la zona". Al final, tot i la intervenció dels cossos policials, no es van poder evitar danys materials com la crema de contenidors. Tot i això no hi va haver detencions ni, fins al moment, cap denúncia concreta.

L'ambient ja estava escalfat des del dia de la inauguració de la nova discoteca, quan més de dues mil persones van assistir a la apertura de la sala, especialitzada en música 'màkina', i a les acaballes de la festa, okupes i assistents a la discoteca es van increpar mútuament.

El veïnat, molest

Les úniques queixes corren entre el veïnat. Si abans havien d'aguantar el soroll per part dels okupes, ara, no només s'incrementa amb aquesta discoteca, sinó que han de patir episodis violents. J.G., un veí del Fondo d'en Peixo, afirma que la preocupació és ostensible: "La veritat és que, per a mi, no em preocupa aquesta gent, però sí pels nanos. Els nens són més propensos a mostrar les seves idees i poden tenir problemes pel simple fet de, per exemple, treure al balcó una senyera catalana". De fet, encara hi ha pintades amb amenaces—"okupas, os bamos [sic] a matar"- i papers antifeixistes—"al nazi que veamos lo vamos a hostiar"- a la zona.

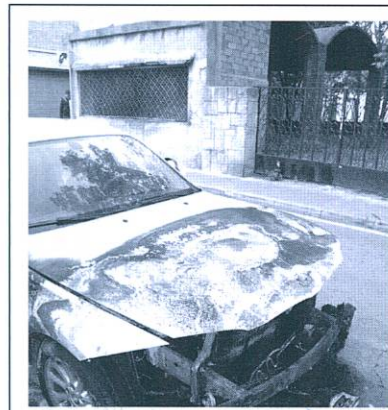
Les darreres setmanes el panorama ha millorat i no hi ha hagut cap incident d'envergadura similar, pel que els ànims estan més calmats. El veïnat, però, havia pensat fins i tot engegar una campanya de recollida de signatures per tal de demanar el tancament de Kontrol, tot i que encara no s'ha dut a terme cap iniciativa oficial. Per sort, la seguretat s'ha incrementat els últims caps de



Façana de la discoteca Kontrol

setmana i l'únic que continua amb intensitat és el soroll de les discoteques.

Antoni Rodés, tinent alcalde de seguretat ciutadana, ha afirmat que la discoteca compleix amb tota la legislació i que, per tant, no poden actuar ni retirar cap llicència. De fet, ni tan sols ha hagut un canvi de propietat. Kontrol hauria arribat a un pacte amb el propietari de l'antiga discoteca per tal de no demanar una nova llicència. Així, l'ajuntament només podrà actuar en el cas d'alteració de l'ordre públic de manera continuada. ■



Cremen 12 cotxes en una hora:

Una dotzena de cotxes van cremar en tan sols una hora, entre les 17.20 i les 18.20 h del 4 de novembre, a diferents carrers del Nucli Antic del Prat. En el moment de tancar aquesta edició, les autoritats no han comunicat cap detenció al respecte. Alguns testimonis havien parlat d'un home que portava una ampolla suposadament de líquid inflamable, que hauria tirat sobre els vehicles per després calar-hi foc. En un dels casos, les flames van fer saltar les rajoles de la façana d'una casa al costat del vehicle.



ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoria Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS



Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Vehículos • Multirisgos del Hogar • Multirisgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

Reflexions d'un observador

Soliloqui al cementiri el dia de Tots Sants

Quasi tothom acudeix al cementiri el dia de Tots Sants a recordar els seus morts. Aquell dia els cementiris són lloc de trobada. Et retrobes amb la teva gent que va marxar i et trobes amb familiars, amics i coneguts arreglant els nínxols, seguint un ritu ancestral comú de totes les tribus humanes; de qualsevol raça o civilització. Tots rendim homenatge als éssers que ens van engendrar que ja no hi són entre nosaltres. La seva absència només és aparentment. Tots els portem per sempre molt endins de nosaltres. Et van fer com ets, mentre t'ajudaven a créixer, a caminar per la vida, apartant les pedres del camí... Són als teus gens i als gens que tu has passat a altres éssers que prosseguiran la cadena de la vida. Et diuen que t'assembles al pare o a la mare, que potser et mous com un d'ells, que un determinat rictus de la seva personalitat també es reflecteix en la teva. "Aquests ulls són de..." Sovint fas un gest i algú et diu "Mira ara mateix m'has recordat... Ets ben igual!". I tu saps que la relació és molt més fonda que tot això. Que potser sí que els trets físics, la gestualitat, la veu, la manera de caminar, o la de moure't..., entre tantes altres característiques de la teva personalitat, recorden als teus progenitors, com algunes essències de la cultura social amb que et van educar, però per damunt de tot, per damunt de la forma de vida de cada clan familiar, hi ha el que portem a dins, una certa filosofia de la vida, la pròpia manera de viure, les conviccions, la fe, qualsevol tipus de fe... També la consciència personal, que marca la teva línia de conducta, és latent fins el punt de crear incomoditat, si t'apartes de les actituds morals que has heretat per tradició familiar i que tu transmetes als teus descendents, quasi sense adonar-te. Res pot ser més profund i només és comparable al sentiment per la persona amb la que has compartit la vida. No he pogut evitar l'emoció que em produí el comiat del meu pare, la sensació de que esperà que arribessis al seu costat per dir-te

el darrer adéu-siau. El dolor de no haver estat present en la mort de la mare. Ets davant del nínxol i, de sobte, acudeixen al pensament infinitat de sensacions, d'imatges viscudes. S'obre al teu cervell l'àlbum familiar, on pots recordar cada moment entranyable. Els veus a fotografies que mai no s'han fet i, en segon terme, apareix la resta dels familiars que també van fer el darrer camí, els teus avis que quasi no vas conèixer perquè en aquell temps els avis es morien molt abans. A l'àlbum imaginari també hi ha imatges dels amics traspasats com un anunci de que tu també fas camí. I, per uns i pels altres, una llàgrima corre galta avall... Si creus en Deu vols resar i, qui no hi creu, deu pensar en algun principi de totes les coses. Ambdós, qui creu i qui no creu, es senten part d'una cadena que arriba a la profunditat quasi infinita del temps passat. Acarones la rosa que has posat al bell mig d'un gerro que altres parents han portat potser poc abans, mires que hi encaixi. Penses que potser tornaràs aviat, l'any que ve, o en qualsevol enterrament, només per dir-li... Ja veus, sóc aquí. Vinc a donar-te les gràcies per tot plegat, per la vida que vaig rebre de tu... Perquè et recordo sempre, per aquesta pau que m'omple quan vinc i et sento tan a prop de mi, com quan em besaves i, també, quan em renyaves dient-me que la vida em passaria factura si no feia les coses bé. I, quan marxés, sents un plaer indescriptible, i camines a poc a poc per perllongar-lo. Entens allò de ser sang de la mateixa sang que, quan eres jove, escoltaves indiferent. Desitges tornar aviat, perquè el plaer de recordar els teus no té comparació possible.

Després de fer un soliloqui amb la memòria observes la gent que ha fet el mateix camí cap el cementiri i retrobes algun dels teus amics que també ha preferit venir fins aquí, en lloc de fer tertúlia.

L'OBSERVADOR



PELETERIA
MyB PIEL

-Piel nacional
y de importación
-Prendas a medida
y arreglos

Ahora en C/Castella 25
Tel. 93 370 79 57



DUART CONSULTOR, S.L.U

Consultor Empresarial
Assessorament de Gerència
Assessorament Financer

Mòbils
609.71.51.61
696.40.65.38

Avda. 11 de setembre, 281, 1º 2º
duartconsultor@yahoo.es
www.duartconsultor.com

Delta
LLOBREGAT

Des de l'1 d'octubre, Delta disposa d'un espai a Internet per expressar amb total llibertat la vostra visió de la ciutat. Ajudeu-nos a mantenir-lo viu. Publiqueu els vostres comentaris i veieu les vostres fotos penjades a la galeria d'imatges.

Entreu a <http://periodicdelta.blogspot.com>

El Asador de Castilla



C. Castilla, 3 · El Prat de Llobregat · Tel. 93.478.08.37

SERVIMOS A DOMICILIO Y EN TIENDA, POLLOS A L'AST, PIZZAS, COMIDAS CASERAS

Llamenos y haga su pedido

PIZZAS

♦ Ciudad Real (Jamón, beicón, mozzarella y tomate)	7,50€	♦ Dulcinea (Salmón, gambas, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ San Isidro (Jamón, champiñones, mozzarella y tomate)	6'00€	♦ Sancho Panza (Beicon, champiñones, cebolla, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Tropical (Jamón, piña, mozzarella y tomate)	6'00€	♦ Campo Santo (Vegetal de pimientos, alcachofas, olivas, champiñones, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Fuenllana (Atún, pimientos, olivas, mozzarella y tomate)	7'00€	♦ Cuatro estaciones (Jamón dulce, champiñones, alcachofas, olivas, mozzarella y tomate)	7,50€
♦ Cuatro quesos (Emental, rocafort, mozzarella don fino y tomate)	7'00€	♦ Palles (Jamón, mozzarella y tomate)	5,50€
♦ Los Molinos (Atún, anchoas, mozzarella y tomate)	6,50€	♦ La Mancha (Mozarella y tomate)	5'00€
		♦ Don Quijote (Carne, mozzarella y tomate)	7'50€

POLLOS A L'AST, COMIDAS CASERAS Y DEMÁS

♦ Pollo a l'ast	8,00€	♦ Pies de cerdo ración	3'50€
♦ 1/2 pollo a l'ast	4'20€	♦ Macarrones ración	2'50€
♦ Seis canelones	4'00€	♦ Ensaladilla rusa ración	2'50€
♦ Tres canelones	2'50€	♦ Hígado encebollao	2'50€
♦ Patatas asadas	2'50€		
♦ Croquetas	0,50€/unidad	PLATOS EXTRAS VARIADOS	
♦ Albóndigas ración	3'00€	♦ Empanada atún	2'50€
♦ Galtas ración	3'50€	♦ Tortilla de patatas	2'00€
♦ Cabeza de cordero	3'50€	♦ Bombas ración	2'50€
♦ Callos ración	3'00€	♦ Flamenquines	2'50€

BEBIDAS Y DEMÁS

♦ Coca-cola 2 litros	2'50€	♦ Latas cerveza	1'20€
♦ Xibeca 1'5 litro	2'50€	♦ Cava semi	6,00€
♦ Agua	1'00€	♦ Cava brut	7,50€
♦ Casera	1'50€	♦ Tinto de la casa	3'00€
♦ Latas Coca-cola	1'20€	♦ Blanco de la casa	3'00€
♦ Latas Fanta	1'20€	♦ Sidra	3'00€

HORARIOS

HORARIO DE TIENDA Y REPARTOS

Martes a viernes
de 19:00 a las 23:30

SÁBADOS, DOMINGOS Y FESTIVOS

De 10:00 a 16:00
y de 19:00 a 23:30

Els Mossos d'Esquadra ja disposen de la nova comissaria a El Prat

DELTA / El 22 d'octubre es va inaugurar oficialment la comissaria dels Mossos d'Esquadra, situada a l'avinguda Onze de Setembre, al'alçada del carrer Riu Anoia, i que estava en funcionament des de la segona setmana d'octubre.

L'edifici té prop de 2.800 metres quadrats de superfície, dividits en un soterrani, una planta baixa i una planta superior. A la planta baixa hi ha la recepció, els vestidors per als agents i espais per a atenció de visites i de

suport a víctimes. Al soterrani hi ha les cel·les, mentre que al primer pis estan situades les dependències que es dediquen a la investigació, els arxius i els locutoris per a persones detingudes.

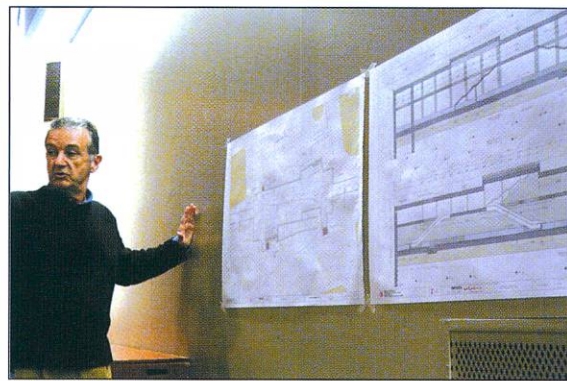
A la inauguració hi va assistir l'alcalde del Prat, Lluís Tejedor, i el conseller d'Interior i Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat, Joan Saura.

Els Mossos d'Esquadra es van desplegar al nostre municipi el dia 1 de novembre de 2006, as-



sumint les competències que, fins a aquella data, tenia la Policia Nacional. Mentre no es posava en funcionament el nou edifici,

es van instal·lar a dependències municipals situades al barri de Sant Cosme, on actualment s'ubica l'Escola d'Adults. ■



La tuneladora del metro comença a treballar

L'ajuntament ha anunciat que la tuneladora del metro ha començat a treballar a partir de l'estació del Mas Blau i fins a la Zona Franca, un tram de 8,5 quilòmetres travessant per sota la ciutat del Prat. Aquest mateix túnel també el podrà fer servir la línia L2 del metro. Abans que acabi aquest any es començarà a muntar una segona tuneladora, que a partir del mes de març proper començarà a fer el túnel des del Mas Blau fins a l'aeroport.

Segons el consistori, les obres de construcció de les estacions del Mas Blau i Sant Cosme, estan «bastant avançades», mentre que la de la plaça de Catalunya ha començat fa pocs mesos. En previsió de possibles desperfectes, tots els habitatges del Prat situats a prop d'on passarà el túnel del metro es revisaran i s'aixecarà acta del seu estat actual.

FONT PELL SABATES

C. Frederic Soler, 42 • EL PRAT
C. Cardenal Vidal i Barraquer, 28 • SANT BOI

Visita'ns i et sorprendràs

Fes brillar la teva personalitat,
EL BOTÍ és la moda
d'aquesta tardor!

Atreveix-te a decidir
qui ets a cada moment!

Mira't al mirall. Mil dones
et tornaran la mirada.

CAMPER • GEOX • TOMMY HILFIGER • LE COQ SPORTIF • LACOSTE
• GURU • REPLAY • PONS QUINTANA • ELLE • FLY LONDON



MUCIANO BARACCHINI

Le niegan al ex nadador paralímpico Castañé la custodia de sus hijos por ser cojo

DELTA / La leve minusvalía que sufre el ex nadador paralímpico Joan Carles Castañé ha sido argumento fundamental para que una juez de Gavá le haya negado la custodia compartida de sus hijos tras su proceso de divorcio. La sentencia establece en uno de sus párrafos que «la minusvalía del padre, aun suponiéndole simplemente un problema de movilidad que no le afecta para trabajar, lo cierto es que debe sentirse en la de por sí difícil tarea de cuidar a dos niños de esas edades», informa *El País*.

Castañé sufre poliomeilitis desde los 13 meses. Como consecuencia, el ex deportista padece una cojera leve que nunca le ha impedido desenvolverse



Joan Carles Castañé

con normalidad en su vida familiar y laboral.

Tras la ruptura matrimonial, ocurrida hace dos años, la pareja firmó un acuerdo privado, fechado el 1 de septiembre de 2005, en el que se comprometían a ejercer la guardia y custodia com-

Castañé ha recurrido la sentencia, que data del 24 de julio de 2006. La Audiencia de Barcelona se pronunciará en los próximos meses

partida por semanas alternas. Pero, a la hora de dictar sentencia de divorcio, la juez dio la razón y la custodia a la madre, con los argumentos de que ella se puede ocupar mejor de los niños, que no es posible conceder la custodia compartida a padres que no se llevan bien y que el interés del menor justifica la medida. También decía la juez que si el hombre está tan interesado en ocuparse de los hijos, debería ha-

ber solicitado la custodia en exclusiva. «Yo lo que quiero es que los niños sigan estando con su padre y su madre», explica Castañé al diario. «Por eso no quiero privarla a ella de lo que me está privando a mí». Sobre el acuerdo de custodia compartida firmado en su día, la juez argumenta que era provisional y que no tenía «voluntad de permanencia» tras el divorcio.

Castañé ha recurrido la sentencia, que data del 24 de julio de 2006. Será la Audiencia de Barcelona la que se pronunciará al respecto en los próximos meses.

Nadador internacional desde 1980, Castañé obtuvo seis medallas (dos de ellas de oro) en los Juegos Paralímpicos de 1984, 1988 y 1992, y un récord del mundo en 200 metros estilos. También fue seleccionador de natación de la delegación española que acudió a los Juegos Paralímpicos de 2000 y 2004. Actualmente trabaja de administrativo en el Consejo Catalán del Deporte. Su ex mujer trabaja de administrativa en el Ayuntamiento de El Prat. ■

OSMOSIS INVERSA

El placer de beber agua pura en su hogar

AIGUA *Cat*

SISTEMAS DE TRATAMIENTOS DE AGUA

Solicítenos información llamando al:
902.88.50.50 / 93.479.34.80

C/Joan Cirera i Pons nº 14 bjos 2
08820 El Prat de Llobregat - Bcn

DOMÉSTICOS/COMUNIDADES - HOSTELERÍA - INDUSTRIAL

www.aiguacat.es

SERVICIO DE INSTALACIÓN - MANTENIMIENTO Y POST-VENTA

DESCALCIFICADOR

La solución efectiva al problema de la cal

RESTAURANT

Cal Ramon

Especialidades de surtido de ibéricos
Disfrute de nuestras tapas
Menú diario y reserva al **93.370.99.12**

C. PABLO NERUDA, 56 · EL PRAT DE LLOBREGAT · TEL. 93.370.99.12

Para ver se ha de mirar

Las paredes hablan

Todos sabemos qué es una pintada. Las paredes de El Prat están llenas de ellas. Son palabras o frases escritas principalmente en las paredes de los edificios, en las vallas que delimitan determinados solares y en las puertas metálicas de los comercios. No son graffitis, los graffitis son más artísticos, de más colorido, son dibujos o también palabras pero resaltando el aspecto de su color, de su forma. También hay muchos en El Prat. Véase Jardins de Garrovillas.

Yo quiero mostrarles hoy algunas de las pintadas que he visto por El Prat. Entre ellas, las hay de muy antiguas pero que han persistido escritas a lo largo de los años. Otras, no lo son tanto, son más recientes. Y, finalmente, otras, han aparecido y desaparecido en un abrir y cerrar de ojos con el devenir de las edificaciones. Quiero pensar que así como el hombre prehistórico sintió la necesidad

de pintar las paredes de su cueva para dejar constancia de su existencia, algunos hombres contemporáneos deciden utilizar, principalmente las paredes de los edificios, en un intento por trascender a su fugaz presencia en el mundo. También sirven, en algunos casos, para lanzar proclamas, ya sea de una manera encubierta o abiertamente explícita, de grupos políticos, anarquistas u ocupas.

En la calle Dr Felip Hita, se puede leer: "Las paredes dicen lo que los periódicos callan".

En la estación de servicio Caprabo, está escrito: "Ni amo, ni Dios". Y en la calle Manuel Bertrand: "Ni Dios, ni amo". Son variaciones sobre un mismo tema que va precedido de la frase: "Muerte al Estado". Máxima anarquista que resume en buena manera el pensamiento de esa ideología.

En la plaza del maestro Ventura i Tort, se pueden leer, entre otras, unas inquietantes frases: "Más grande ke el

amor a la libertad es el odio a kien te la kita", "El silencio de los muertos grita libertad" y "Hay sangre que hasta cuando está fría, quema. Esa sangre es eterna como la esperanza".

En la calle del Penedès se lee: "Comida, no bombas"

Para cerrar esta muestra de pintadas que aparecen en las paredes de El Prat, copio la más tranquilizadora que figura en la calle Enric Prat de la Riba, antigua calle de la Estación: "Si no pots ser un pi al cim de la carena, sigues un garric a la vall, un arbust, si no pots ser una arbre. Si no pots ser camí Ral, sigues viarany. Si no pots ser sol, sigues estrella. No es per el volum que reixiràs. Sigues al màxim allò que siguis...". De acuerdo.

¡Ah!, y la que estaba al final de la Rambla: "¡Te quiero Tere!". Enternecedor...

TOMÁS ALLENDE

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
País!!!
Pollat!!!
TERRAZA
GRUPRAT S.A.
C/ DE LAS MORERAS N.º 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL. 902.370.901

Anys, 2005, 06, 07, etc...

144 mts.
Ajudem a fer Ciutat !!
Continuem avançant junts

Any 2004...
Amb la indústria !!
El futur es aquest.
(Ploma Abastible)
1ª en Catalunya y España
El motor de l'Economia

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N.º 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Associació de Familiars d'Alzheimer del Baix Llobregat: deu anys ballant amb les estrelles

DELTA / Aquest any es complia el 10è aniversari de la primera edició del festival de Ball de Saló que amb motiu del Dia Mundial de l'Alzheimer va organitzar per primera vegada l'Associació de Familiars d'Alzheimer del Baix Llobregat a l'any 1997. Des de llavors, any darrere any, el Teatre Modern s'ha omplert de pratencs que, a més de gaudir d'un espectacle inèdit a El Prat, volen col·laborar amb la tasca que aquesta Associació duu a terme en favor dels malalts d'Alzheimer i dels seus familiars.

Si més no, enguany hi havia un al·licient afeixit: l'Associació va voler retre un merescut homenatge a Vicenç Sarsanedas i Claudette Brian, excel·lents ballarins i professors de ball, que de forma incondicional van ajudar a convertir en realitat la idea de fer un espectacle de ball de saló a la nostra ciutat. A ells es deu en gran manera l'èxit d'aquests deu anys, i l'AFA Baix volia fer públic el seu agraïment vers aquests grans ballarins pel seu esforç i la seva desinteressada col·laboració durant tots aquests anys.

Malauradament fa uns mesos la Claudette ens va deixar, víctima d'una llarga malaltia, i no ha pogut així estar amb nosaltres i rebre aquest, sense dubte, merescut homenatge. En el seu nom va ser el seu marit Vicenç el que, evidentment emocio-



L'Associació va voler retre un merescut homenatge al ballari Vicenç Sarsanedas.

nat, va rebre els obsequis i va contestar a les emotives paraules que li va dedicar a ell i a la seva esposa, la presidenta d'AFA Baix, la Sra. M^a Rosa Giner. També l'Ajuntament va voler afegir-se al homenatge en la persona de l'alcalde Lluís Tejedor que, acompanyat de la regidora de Salut Pública, la Sra. Marta Mayordomo va tenir unes sentides paraules i també li va oferir un present d'agraïment per aquest pioner del ball de saló a El Prat.

Com era d'esperar moltes entitats relacionades amb aquesta disciplina varen voler estar presents en aquest acte, de manera

que va ser difícil per la directora poder contentar a tots i incloure'ls amb l'espectacle. Tots van actuar amb entusiasme i dedicació i van arrancar els aplaudiments del públic que omplia la sala, i tots mereixerien ser mencionats aquí, cosa que no és possible per la falta d'espai, però no podem deixar de destacar l'actuació dels membres del Club Esportiu APMIB-CAT del Prat que van sorprendre al públic amb la seva divertida i simpàtica paròdia "Estiu 2007". També la elegància i perfecta execució de la parella de ball formada per Loli i Fèlix, als Amics de la Sardana que van estrenar una sardana que va ser aplaudida pel públic, i als participants d'Amics del Ball de Terrassa que van posar de manifest un nivell de ball extraordinari.

L'espectacle, que va ser presentat per Xavier Artiga, sota la direcció d'Alba Estruch i la coordinació d'Isidor Pozo, va complaure al nombrós públic que, una vegada més, es va volcar amb l'Associació de Familiars d'Alzheimer del Baix Llobregat. ■

Presentació del llibre «El canvi digital als mitjans de proximitat»

DELTA / El passat dia 14 de novembre al migdia, va tenir lloc al Palau Robert de Barcelona, la presentació del llibre "El canvi digital als mitjans de proximitat". Aquesta publicació correspon al "Premi de recerca Premsa Comarcal 2006", atorgat al grup investigador de la Universitat de Vic, encapçalat pel professor Carlos Scolari. Aquest premi el convoca l'ACPC (Associació Catalana de la Premsa Comarcal) i té el patrocini de la Generalitat de Catalunya i de l'Agència Catalana de Notícies (ACN).

L'acte va consistir en l'exposició dels

mateixos autors del treball, de les transformacions generades per la introducció de les tecnologies digitals en les redaccions de la premsa comarcal i local i de les ràdios i televisions locals. En l'anàlisi i les conclusions, va quedar palès que cal una progressiva adaptació al món digital i d'Internet també dels mitjans de comunicació locals i comarcals; doncs és evident que lluny dels maximalsmes -contraposats històricament- "tot canvia"/ "res no canvia", s'ha d'acomodar al progrés la tasca dels periodistes locals del periodisme de proximitat. Potser no pas per

substituir el paper imprès, la ràdio i/o la televisió en directe, sinó més aviat per complementar-ho amb aquestes noves eines digitals i, al mateix temps, atreure nous lectors i oients als mitjans tradicionals.

També va prendre la paraula el professor Manel López -de la facultat de periodisme de la UAB- en nom propi i del seu grup investigador, que ha obtingut el premi de la convocatòria del 2007; el seu treball fa referència bàsicament a l'emprament de les fonts d'informació a l'hora de tractar-la a través d'Internet.

L'acte el va concloure el secretari general de Mitjans de Comunicació del govern de la Generalitat de Catalunya.. ■

CASA CHENDO

La buena mesa



Menú del día
Servicio a la carta
Torradas
Tapas
Almuerzos
banquetes



Menús especiales para grupos (fácil aparcamiento)
Menús navideños para grupos y empresas

Carretera de la Marina, 97-99 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 93.478.91.77 - Mov. 687.52.31.67

Creus que ja ho has vist tot del Prat?

Cada últim diumenge de mes, un autocar gratuït et porta a l'antiga zona del golf, al futur Parc Litoral. Coneix tots els projectes previstos.

Sortides des les Cases d'en Puig a les 10 hores:

novembre: diumenge 25

desembre: diumenge 16

Per a més informació truqueu al 93 374 13 79 o entreu a

www.aj-elprat.cat

PRAT
→21

Ajuntament del  Prat de Llobregat

El
Prat.
el meu
lloc al món



Els mitjans de comunicació locals, un espai per fer "plaça pública"

Rotary Club organitza una xerrada amb Óscar Sánchez, director d'El Prat Ràdio

NEUS MACÍAS / "El paper de la informació de proximitat és fonamental: els mitjans de comunicació locals som un servei públic". Així va definir el director de El Prat Ràdio, Oscar Sánchez, la funció que desenvolupa aquesta emissora, "que és jove, només té 5 anys, així que encara cal explicar per què és útil". La xerrada del periodista s'emmarca dins el cicle de sopars-conferències que organitza habitualment el Rotary Club d'El Prat, on un destacat professional explica qüestions relatives al seu àmbit de treball.

Sánchez va advertir del "perill d'homogenització" dels missatges que rebem per diferents vies de comunicació. "Els mitjans locals hem de jugar a la diferència, amb l'avantatge que estem integrats en el territori, en la comunitat".

El director de la ràdio local va insistir en el concepte de territorialitat. "El Prat que tots coneixieu



Oscar Sánchez, acompanyat de Vicenç Baltasar, a l'esquerra, i el president del Rotary, Antoni Ibàñez

ja no és el mateix: no hi ha una sola llengua, ni una sola religió...". Davant aquest panorama, els mitjans públics han de ser "vertebradors del territori, hem de fer *plaça pública* i potenciar la convivència". Sánchez va reclamar una funció "cohesionadora" per als mitjans de comunicació locals, "que han d'estar oberts a tothom qui vulgui participar i dir la seva". Després de situar el paper de la ràdio en el seu context social, el director va explicar el funcionament orgànic de

l'emissora, participada al 100% per l'ajuntament d'El Prat. En aquests moments, El Prat Ràdio té 9 persones contractades i compta amb 80 col·laboradors, que doten a l'emissora d'una àmplia i especialitzada programació pròpia.

Segons el seu director, el futur de la ràdio va directament associat a Internet, que permetrà disposar dels programes radiofònics a qualsevol hora, i triar "a la carta" quan es vol escoltar, per exemple, un informatiu.

Beques i activitats lúdiques i culturals

El Rotary Club, que es reuneix a l'hotel Ciutat del Prat, és una organització internacional i té com a objectiu fomentar les activitats culturals i lúdiques, a més de potenciar l'amistat entre els seus membres, més d'un milió i mig a tot el món. Rotary Club presta serveis humanitaris i estimula la pràctica dels valors universals. A la nostra ciutat, concretament, ofereix beques als millors estudiants dels instituts de secundària, col·labora amb objectius socials amb la parròquia de la Mercè, organitza una jornada de convivència amb els avis de la residència del carrer Penedès, i celebra trobades periòdiques entre els seus membres, com sortides culturals, excursions i sopars per tractar temes d'actualitat. Actualment, disposa d'una pàgina web: www.rotary.elprat.net. ■



CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.

- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat



Lara coloca a Josep Piqué al frente de Vueling

D. / Josep Piqué, ex presidente del PP en Cataluña, ha sido nombrado presidente de Vueling por el consejo de administración de la compañía. La presión de José Manuel Lara, presidente del Grupo Planeta y uno de los principales accionistas de la compañía, ha sido determinante. A finales de septiembre, visto que los números de Vueling no acababan de despegar, Lara abandonó el consejo de administración, pero al mismo tiempo, Inversiones Hemisferio, sociedad a través de la cual el conocido editor participa en la aerolí-

nea, incrementaba su presencia accionarial pasando de un 15 a un 26,8%.

Finalmente, gracias al poder accionarial de Lara, el consejo de administración ha hecho dimitir a Bárbara Cassani como presidenta y a Carlos Muñoz y Lázaro Ros como consejero delegado y director general, respectivamente. El cese de estos directivos supone el regreso de los representantes de Inversiones Hemisferio, entre los que figuran José Manuel Lara García (hijo de Lara) y Jordi Fainé (hijo de Isidre Fainé, presidente de La Caixa). ■

El presidente del PP, Mariano Rajoy, privatizará el aeropuerto si gana las elecciones

El presidente del PP, Mariano Rajoy, prometió durante unas jornadas del PP en Barcelona que si gana las próximas elecciones generales hará que el sector privado gestione el aeropuerto de El Prat. Artur Mas (CiU) declaró no estar en contra de la idea, siempre que el

modelo de gestión se acabe debatiendo en Cataluña y no en Madrid. Por su parte, Joan Rido (ERC), declaró que el modelo de privatización del PP consiste en entregar empresas públicas a sus amigos para constituir monopolios encubiertos. ■

El laboratori Oliver Rodés certificarà productes per als EUA

DELTA / El laboratori Dr. Oliver Rodés, ubicat al polígon industrial Estruch del Prat, ha signat un important acord amb el grup de certificació alimentària NSF, dels Estats Units, un dels principals especialistes mundials en aigua i seguretat alimentària. L'aliança permetrà que el laboratori pratenc pugui

analitzar productes alimentaris i aigua destinats a l'exportació als Estats Units, fet que farà augmentar el seu nombre anual d'anàlisis entre un 10% i un 20%. Fins ara, aquests productes s'havien d'anàlisis en un laboratori de NSF a Detroit, fet que feia més costós i lent el procés d'exportació. ■

La Seda de Barcelona triplica el beneficio neto y supera los 10 millones de euros

DELTA / La Seda de Barcelona ha alcanzado, hasta el tercer trimestre del año, un beneficio neto de 10,04 millones de euros, cifra que triplica el resultado obtenido durante el mismo periodo del ejercicio anterior, que se situó en 3,52 millones de euros. La compañía ha incrementado sustancialmente su cifra de negocio hasta los 963 millones de euros en relación a los 338 millones de euros obtenidos en el tercer trimestre de 2006. En los primeros nueve meses del ejercicio, la empresa registró un EBITDA (beneficio sin descontar intereses, amortizaciones e impuestos) de 81,2 millones de euros.

A lo largo del tercer trimestre, la compañía ha cerrado la adquisición de la unidad de negocio europea de preformas de PET del grupo australiano AMCOR. Con esta compra, La Seda se posiciona directamente líder del sector de la preformas de PET (envases y botellas), a la vez que culmi-

na su modelo de negocio basado en la integración vertical. La adquisición de AMCOR también significa para la multinacional española contar con 22 plantas de producción y ampliar su presencia en el Viejo Continente hasta en 11 países diferentes.

El mercado del PET, consolidado en aguas y refrescos, continúa su crecimiento hacia nuevas aplicaciones. A grandes rasgos, el PET se está utilizando por sus propiedades técnicas de transparencia, resistencia y efecto barrera como el material adecuado para nuevos lanzamientos. Recientemente, el barril de cerveza para el canal HORECA desarrollado para San Miguel es uno de los avances de mayor visibilidad en el mercado. Por otra parte y fuera del sector bebidas, La Seda de Barcelona ha desarrollado una nueva aplicación cosmética para Vichy y para el mecanismo interno de los relojes de la suiza Rolex. ■

Cambios en RRHH y en la asesoría jurídica

El Grupo Seda ha incorporado a Carme Jordà Pujol y a Silvia del Rosario Sanfeliu como nuevas directoras de Recursos Humanos y Asesoría Jurídica, respectivamente, dentro de la organización de la multinacional química.

Los nombramientos de Jordà —que ha desempeñado la dirección mundial de Recursos Humanos de Packaging Coatings, unidad de negocio de PPG Internacional Industries, compañía del sector del *packaging*— y del Rosario —que ha ocupado la dirección de la Asesoría Jurídica del grupo cementero Uniland en Barcelona— se enmarcan dentro de la estrategia de consolidación internacional del Grupo Seda.

La Seda de Barcelona hizo efectivo el 30 de octubre el reparto del dividendo a cuenta del ejercicio 2007, lo que significa un desembolso de más de 7,5 millones de euros. Así, la multinacional química retribuye a sus accionistas con un importe bruto por acción de 0,0123 euros.

G.Y.M Studio
Fran Martín

Fitness • Pesas • Monitor personal • Preparación Física • Aerobic • Sauna • Masaje deportivo • Dietas (personalizadas) • Taekwondo (infantil y adultos) • Hapkido • Aikido



Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.

C. Jaume Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquings, etc...

Telf. 675 27 52 52



Maria Aguilera, la vida d'El Prat passa pels seus 93 anys

NEUS MACÍAS / Té 93 anys, però es troba perfectament de salut. "No vaig gairebé mai al metge. Quan hi vaig, em prenc les pastilles que em mana, però quan em trobo una mica millor, de seguida les deixo", explica. "Encara ho puc fer tot sola. Un cop a la setmana ve una dona a ajudar-me a fer les tasques més dures de la casa".

Va néixer al Prat, la seva família vivia als Ravals, la zona on ara hi ha la imatge de la Verge de Montserrat, concretament on està el Banc de Santander. "Allà hi havia un fuster molt conegut. Si deies 'visc on el fuster dels Ravals', tothom ja sabia on era". Els pares es dedicaven a fer de pagesos: eren masovers d'una casa propietat d'uns senyors de Barcelona. La Maria va anar a les monges, l'escola centenària, però acabada la primària "em vaig cansar i vaig decidir plegar". Així, va decidir ajudar la família a casa, i després va començar a treballar cosint. Tenia bones mans. La seva vida va canviar quan es va instal·lar al Prat la factoria La Seda de Barcelona. Amb 17 anys, aquesta dona decidida va anar allà a demanar feina, i la van contractar. "Van agafar 16 noies de cop, vam entrar totes juntes". Primer es va estar a les màquines, i aviat van veure que era treballadora i seriosa, i la van nomenar encarregada. "Imagina't: tenia 18 anys i m'havia de fer càrrec d'un grup de 80 dones!". Això sí, ningú no s'atrevia a portar-li la contrària o alçar-li la veu. "Tenia caràcter. On jo trepitjava, no s'havia de posar ningú. M'agradava que les coses es fessin bé". Una empleada modèlica. "Als caps, que eren holandesos, els hi agradava portar-me davant el director de la fàbrica, a que em veiés, perquè jo era molt neta i polida, anava sempre molt ben arreglada. Sabia cosir i em feia vestits macos. Vaig anar dues vegades al seu despatx, però mai no vaig gosar passar de la porta. No m'atrevia a entrar més enllà". Tot i això, com a estricta supervisora, va tenir problemes amb dues operàries. "A mi les coses m'agradaven ben fetes. I

És una dona de caràcter. El devia tenir per convertir-se en la supervisora d'un grup de 80 dones a la fàbrica La Seda, una empresa que ella pràcticament va estrenar, i que va ser l'ànima d'El Prat durant aquella primera meitat del segle passat. Jubilada fa gairebé 40 anys, ara mira la vida passar i es dedica a escoltar el que diuen els demés. "Sóc de poc parlar", assegura Maria Aguilera Puig.



La Maria viu a l'Avinguda Apel·les Mestres, a una caseta que, al principi, estava envoltada d'hortos

elles no hi estaven d'acord". Les dues dones van aconseguir que fessin fora la Maria, gràcies a que va arribar una nova direcció a la fàbrica. "Vaig estar tres anys a casa, però quan va tornar el director antic, de seguida em van tornar a cridar".

La fàbrica, el centre del poble

Això succeïa durant la Guerra Civil. "Aquí al Prat no es va notar gaire. A casa no faltava de res, perquè els pares eren pagesos i podíem abastar-nos de menjar". La Maria festejava amb el seu nuvi. "Ell era manyà. Havia vingut a casa a arreglar-nos el pany de la porta, i així ens vam fer amics. Després ens vam casar". Primer van anar a viure a casa d'una àvia de la nostra protagonista. Després, a un pis del carrer Ferran Puig. "Al pis de sota va venir a viure el Qui-met dels Ous", recorda. Més

tard, es van comprar un terreny a la zona del Fondo d'en Peixo, actual Avinguda d'Apel·les Mestres, i allà van fer construir una caseta amb pati. "Tot això eren horts", explica, assenyalant les cases que han crescut al voltant de la seva. "Al principi vam pagar 1.500 pessetes al mes, fins que la casa va ser nostra. En aquells anys, i parlo del 1936, això eren molts diners. Però és clar, treballàvem tots dos, el meu marit i jo". Ell, després de ser manyà, va estar empleat ferroviari. Després, com que La Seda sempre necessitava operaris, van contractar-lo com a mecànic. "La fàbrica donava molta vida al poble. A més, es preocupaven molt pels seus treballadors. I ens promocionaven sempre, apostaven per la seva gent. Ens coneixien, sabien com treballàvem, i quan triaven algú per ascendir-lo era perquè tenien bons informes. Es guiaven

pel que nosaltres mateixos representàvem".

Uns familiars que vivien a Tarragona i que tenien tres fills, els van demanar, a la Maria i al seu marit, si podien fer gestions perquè un dels fills, cosí de la Maria, entrés a treballar a la fàbrica. "Però, és clar, s'havia de venir a viure al Prat. Així que nosaltres el vam acollir com si fos un fill nostre, i així el vam tractar sempre". El noi tenia 13 anys, i va entrar a l'escola d'aprenents. "Els diumenges, quan podíem fer vida familiar, anàvem a missa als matins, i a les tardes sempre al cinema, on ara està el teatre Modern". La resta de la setmana, es dedicaven tots tres a La Seda. "Jo tenia horari partit. Començava a les 7'30 fins a les 12'10 hores. Dinava a casa, però després em vaig acostumar al menjador de la fàbrica, que era bo. A les 13'40 entràvem una altra vegada, i fins a les cinc de la tarda".

Esmorzars i tardes a La Cova

Es va jubilar l'any 1963, i des de llavors li agrada gaudir de casa seva. "He treballat durant molts anys. Portava massa temps fora de casa". Ara viu sola, perquè el seu marit i el seu cosí ja van morir. Tots els matins va a esmorzar a La Cova. "És que si em quedo aquí, no esmorzaria, per mi sola no m'ho faria". Un cafè amb llet, i una pasta o un entrepà. Però no és de fer tertúlies. "Ja t'ho dic: m'agrada més escoltar que parlar". Moltes tardes, també visita aquesta cafeteria, o la granja de la cruïlla de Ferran Puig amb Ignasi Iglesias. "Em trobo amb algunes dones grans, com jo, que també estan soles. Però no participo gaire a les converses. Dono la meua opinió, si me la pregunten. No intervenc massa". Els diumenges visita la seva neboda i dina amb la família. "Si necessito alguna cosa, sé que els puc cridar i m'atenen". I així, com diu ella, "anem passant la vida". ■

El Carrer Major, el més antic del Prat (XV)

El carrer Major, a la segona meitat dels anys 60 (1965-1970)

La família Campmany, representada en aquesta època pels germans Maria, Montserrat i Cinto Campmany Navarro, era la més antiga del carrer Major, amb més de 225 anys de continuada residència en el mateix. Cal incloure en aquesta nissaga, na Vicenta Campmany, casada amb l'empresari Josep Monés i Comas, també resident en el carrer. (187)

Cal consignar que la processó del diumenge de Rams de l'any 1966, presidida pel rector Mn. Josep Farrés va passar pel tram del carrer entre la Plaça del Caudillo (plaça de la Vila) i la Plaça d'Espanya, on va girar i retornar pel mateix camí. (188). Aquest itinerari es va fer només dos o tres anys.

En la dècada dels anys 60, El Prat havia sofert un creixement demogràfic extraordinari degut a la immigració, que venia en bona part a cobrir els llocs de treballs que ho oferia sobretot la indústria, especialment les noves fàbriques de Terlenka, i Cyanenka, vinculades total o parcialment a "La Seda de Barcelona". Degut a les citades ampliacions alguns dels treballadors de La Seda, veïns del carrer, van ser promocionats a contra-maestres (encarregats), entre els quals en Gregori Lavín Pérez, i el seu cunyat Manuel Vidal Robert. (189)

En aquests anys de bonança econòmica, i de creixent motorització apareixen aparcats al carrer els primers SEAT 600, sobretot a les proximitats de l'acreditat taller mecànic d'automòbils de José Aguelo Lloro. Taller que en aquesta època hi treballava de mecànic el jove veí del carrer, Enric Bartra Gómez (190). També es registrà una revolució domèstica amb la introducció de la distribució domiciliària de gas butà a tot el poble, i per tant també als veïns del carrer.

En tancar la taverna de n'Anton Riba



Plaça d'autobusos vista des dels pisos sobre l'antiga «Panera» (1970)

(Tonet), el seu fill Manel i la seva esposa Pilar van instal·lar la botiga de roba "Riba".(191)

Aquests anys són també de grans transformacions urbanístiques del Prat, cosa que produeix una fugida de diverses famílies tradicionals del carrer a les vies urbanes de nova creació.

En aquest sentit cal consignar que l'any 1967, els propietaris de la Pastisseria Núria, en Joan Company i la seva esposa Aurora Solà, es van jubilar llogant, però, la pastisseria a Joan Berga i al seu soci pastisser, quedant un temps després com a llogater el primer dels citats.(192).. El matrimoni Company-Solà van passar a residir a l'Avda. de la Verge de Montserrat, on havia adquirit un pis (193).

El mateix any 1967, la "Caixa Provin-

cial de la Barcelona" que depenia de la Diputació de Barcelona, va comprar les cases n° 2 i n° 4, del carrer Major propietat d'en Patrici Mèlich. Els primers en desocupar la casa van ser els llogaters del n° 4, família Ferret Pujol, que es van traslladar, a l'Avda. Verge de Montserrat.(194) Tot seguit la citada caixa d'estalvis va instal·lar una oficina provisional en el n° 4, i l'any següent la oficina definitiva que comprenia els baixos de les dues cases (195) En Patrici Mèlich, resident al n° 2 del carrer van passar a viure a l'estiu del 1968 amb la seva neboda Montserrat Llobart Mèlich i el marit d'aquesta, Josep Minguillon, al carrer Centre en una casa de la seva propietat.(196).

El mes de febrer de 1968, en Fabián Cortés García, guardabarreres de RENFE del carrer Major, va treure de la via, en el pas a nivell del citat carrer, al nen Frèderic Monés i Balaguer, que tenia només 19 mesos, "...cuando el Talgo se venía materialmente encima". No cal dir que el guardabarreres "... lo hizo con riesgo evidente de su vida". Per tal motiu li fou concedida a Fabián Cortés, la "Medalla de la

Cruzada de Prevención en Ruta" (197)

A l'estiu del 1969, el veí del carrer Armengol Pasarisa, marit de la coneguda perruquera Isabel, que des de un temps era taxista de professió, el primer taxista resident al carrer, va deixar aquesta activitat, posant a disposició de l'Ajuntament la seva Llicència Municipal. (198)

Cal significar que el juny del 1970, en temps del rector Mn.Salvador Albuixech, i d'acord amb les recomenacions del Concili Vaticà II, es va celebrar la darrera processó de Corpus (199) pel seu camí tradicional, que passava en el seu tram final, pel carrer Major. Almenys des del la creació del nucli urbà del Prat i del mateix carrer al segle XVIII, els veïns del carrer havien presenciat aquesta tradicional manifestació pública religiosa que representava la processó de Corpus.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Novembre de 1932

El 16 de novembre de 1932 una comissió municipal constituïda pels regidors, Costafreda, J. Gibert i Mata, acompanyats de l'enginyer municipal, van visitar la Central Elèctrica de Sant Sadurn de Noia.

El dia 30 de novembre de 1932, el guàrdia municipal armat Josep Simón Roca va rebre de l'Ajuntament la quantitat de 266,10 ptes, en concepte de la nòmina del mes de novembre.

REFERÈNCIES

187.- Mare de l'actual veí del carrer Pau Monés i Campmany.; 188.- Dades de Josep Ferret.; 189.- Informació de Pietat Piñera Lavin; 190.- Informació de Pau Monés Campmany.; 191.- Informac. de M.Riba.; 192.- Dades de Pau Monés Campmany.; 193.- Dades de Joan Lluís Ferret; 194 a 196.- Dades de Montserrat Llobart; 197.- MOLERO PUJÓS, E.; "Todo un hombre- Fabián Cortés García", Prat n° 530, 24-2-1968. ; 198.- "Prat n° 584, 14-6- 1969; 199.- FERRET PUJOL, J., "450 Anys fent Parròquia", 2007

La lleva de l'any 1940



Foto del mes de desembre de 1937: Joves pratencs a la valla dels xiprers del camp de fútbol del Fon d'en Peixo fent tasques d'instrucció per anar a lluitar a la terrible Guerra Civil Espanyola, entre ells es coneixen: B. Costafreda (empleat de l'ajuntament), P. Bou, M. Estevan, G. Pallisa, J. Lloret, J.M. Vila, J. García, X. Amela, F. Peralta, J. García B., J. Bosch, J. Ribas, J. Fortuny, A. Llobet, J. Yagüe, F. Carmona, J. Muxart, F. Romero, J. Casas, J. Bas, S. Codina, F. Pina, M. Pellicer, P. Domingo, J. Manzana, A. Goni, I. Serret, V. González, L. Safont, J. Trapero, i J. Antón (Arxiu: Gerard G. Mor)



FERSPRAT

SERVEI D'*Autocar*



Transport escolar, excursions, casaments i comiats de solter/a

Telf. 93 379 38 84
fersprat@fersprat.com

NOVA ADREÇA
C. Empordà, 43-47

C. Arquitecte Moragas

Jardins de la Ribera

C. EMPORDÀ

Fersprat



C. Germà Estruch



POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat



Gente singular

Juanillo «Retama»

Esta historia, hace ya tiempo me la contaron, y tal y como en su día conmigo lo hicieron –a mi vez– la cuento.

Nuestro personaje, cuya vivencia aconteció por los años ochenta del pasado siglo, y que aun sigue vivo, es un dechado de virtudes, digno de figurar como modelo en cualquier enciclopedia de las buenas costumbres. De una parte siente una aversión innata hacia todo lo que suponga doblar el espinazo para ganar el condumio, porque desde siempre consideró –como buen cristiano– el trabajo como castigo divino, al que hay que procurar sustraerse.

Completa nuestro hombre su código de conducta, con su afición más que notable a las bebidas alcohólicas –por lo general vino, aunque no hace ascos a ninguna otra– y al tabaco, en donde tampoco se muestra en forma alguna racista, ya que gusta tanto de los negros como los rubios, así como de los vegueros, si es que alguna vez se tercián.

Al objeto de poder costear sus vicios, sin por otra parte verse arrastrado a caer en el castigo divino de la brega, nuestro personaje se dedica –aunque en pequeñas cantidades– al arte de la sisa y la ratería, de modo que sus fechorías no son tan graves para preocupar a las fuerzas el orden con su persecución, pero si lo suficientes para que los propietarios que sufren sus constantes rapiñas, sientan en más de una ocasión del imperioso deseo de asesinar a Juanillo, que hora aquí, hora allá, no hay día en que no distraiga alguna cosa de las propiedades de los demás.

La misma falta de vergüenza que nuestro personaje evidencia en sus relaciones con sus paisanos, es compensada por un vivo ingenio, que en más de una ocasión le ha salvado de las iras de algún cosechero, que ante su jocosa respuesta, echa a risa el suceso.

Estaba un día afanándose en coger de un olivar, un par de talegas de aceitunas con la intención de venderlas, que es de lo fundamentalmente vive. No era la primera vez que lo hacía en aquella finca, y cuando ya estaba a punto de concluir, apareció el dueño de la heredad, que un poco escamado por la reiteración de “Retama” en sus hurtos se dirigió hacia él diciéndole.

–Mira Juan, ya estoy más que harto de que me quites las aceitunas un año y otro, de esta vez no va a pasar, que llevemos esas bolsas al cuartelillo de la Guardia Civil.

Nuestro hombre suspendiendo por un momento lo que hacía, pero sin azararse lo más mínimo preguntó. –“Ah, pero ¿es que en el cuartelillo las pagan más caras...?”

Pero si problemas tenía Juanillo en las fincas, no menos tenía en las tabernas, en cuyo lugar solía pasar el resto del tiempo que no estaba afanando algo, y donde, como nunca andaba sobrado de

dinero, los taberneros le pedían siempre los cuartos por adelantado, ya que –de no hacerlo así– lo normal era que pagase un día si, y cuatro no.

Estaba una tarde en la barra de una taberna, sin una peseta en el bolsillo, y se dirigió al cantinero pidiéndole una cerveza. El dueño del local, tras mirar de arriba abajo a “Retama”, y en muy mal tono le espetó, para que todos le oyeran. –“No te pongo ni una más, hasta que no me pagues las que me debes, que por cierto son bastantes.”. Juanillo, sin amilanarse y en el mismo tono e intención de que fuese también oído por todos, le contestó. –“... Y no te debo más porque eres “mu esaborio”, que te enteres” – y con toda dignidad salió del establecimiento, como si el culpable del impago fuese el tabernero.

Se hallaba en otra ocasión en un bar, a altas horas de la madrugada, después de haber trasegado varias botellas de caldos, y como consecuencia de la cogorza, le dio por cantar a grandes voces y molestar –de forma reiterada– al resto de clientela del establecimiento. Cansado de aguantarle, el dueño se dirigió a nuestro hombre y le dijo “Mira Juan, si sigues cantando así, no voy a tener más remedio que llamar a los municipales” – a lo que nuestro personaje pese a la borrachera atinó a contestar “¿Es que los municipales cantan acaso mejor que yo?”

Era un día de invierno, y marchaba Juanillo cargado con un saco de limones que acababa de distraer de una finca cercana, cuando en un recodo de la carretera, se encontró de frente con la pareja de la Guardia Civil. ¿Son tuyos esos limones? –preguntó el sargento, una vez inspeccionada la carga– “Míos y de usted mi sargento, si los precisa...” contestó como una centella “Retama”.

El agente, entre bromas y veras, y sabiendo de sobra que la mercancía era de seguro robada, le espetó ¿Tu sabes que intentar comprar a un agente de la Guardia Civil es un delito?. A lo que nuestro personaje, sin dudar ni un instante argumentó –¿Comprar...?, ¿Quién ha dicho de comprar a nadie...?. Lo mío siempre ha sido vender, pero para venderles a ustedes lo tendría difícil, porque no creo que encontrara comprador...”

Como el suceso se supo por boca del agente del orden, este lo acabó aquí, pero conociendo la idiosincrasia y formas de hacer de la época –aun nuestra democracia era menor de edad– es más que seguro que el pillastre de “Retama”, se encontrase aquella tarde con algún que otro sopapo del sargento, con la suficiente enjundia, para cubrir a la vez, tanto el hurto de los limones, como la tentativa de venta de la Benemérita.

J. M. HIDALGO

Desde el Perú

La decadencia

En los Estados Unidos de Norteamérica, la palabra muerte se ha eliminado del vocabulario. Igualmente en Francia. La sociedad no sabe que hacer con los caídos, con los que están en la esfera de la decadencia, con los fracasados, los conflictivos, pues ellos mismos se marginan. Sólo el que triunfa ocupa un lugar en esta sociedad.

La muerte no es una catástrofe sino alborada.

Las fallas de la memoria son debidas a los desgastes y atrofia de las neuronas. Las emociones nos zarandean, fatigan, desgastan y producen cansancio. El ánimo es oscilante, sube y baja. A un día eufórico puede sucederle un día gris y deprimente.

El cansancio no es una enfermedad, no es dolor, es pesadez mezclada con tristeza. Un trabajo con éxito no cansa, pero un trabajo sin resultado cansa.

El estrés es un cansancio de tipo nervioso. Una persona estresada es fácilmente presa de enfermedades gastrointestinales.

Las fragilidades somáticas o psíquicas, las condiciones ambientales, son fuente del fracaso, y del fracaso nace la angustia y el temor. Fracaso y angustia pertenecen vitalmente a la existencia humana y es una realidad que es necesario aceptar ya que pueden despertar energía vitales y nueva creatividad.

Necesitamos convivir con la angustia y el fracaso, aprendiendo cada cual a vivir con sus limitaciones y aceptar con sabiduría lo inevitable considerado consecuencia de la decadencia en la vida humana.

JAUME ESTRUCH

Contra el càncer tot s'hi val: vint truites, cinc quilòmetres, cinc-centes pomes

La secular comparació entre el talent i el tarannà (o talant) per tal de ponderar quina de les dues virtuts té més pes a l'hora de fer rutilar el teixit social, és un dilema realment fals. Doncs només l'esforç i la tenacitat compacten el nucli de l'actitud, que val tant o més, o potser molt més, que l'aptitud i/o el talent natural.

La Junta Local del Prat de Llobregat de l'AECC-Catalunya contra el càncer són dones empenyades en entusiasmar i complaure per tal de després, sensibilitzar i cohesionar diferents sectors socials i/o generacionals.

Tres events que han organitzat darrerament—concentrats en mes i mig— així ho han testimoniats. El dissabte dia vint d'octubre, a la Capsa, va tenir lloc un concert de hip-hop. Ple a vessar. Els músics—alguns de renom en aquest àmbit—toquen de franc. I les dones de la junta, què fan? Doncs volen que tothom s'ho passi bé, i aglutinen; i els és igual que els joves del hip-hop tinguin uns diferents i peculiars vocabulari i indumentària. Duen preparat el pica-pica, que cadascuna de les membres de la junta ha cuinat a casa seva: vint truites de patates, pernil, formatge, pa amb tomàquet... La comunió generacional al voltant de les viandes fetes de tot cor, té el seu efecte catàrtic: tots contra el càncer. L'any que ve hi tornaran: els músics, els assistents, les truites...

El diumenge dia onze de novembre tingué lloc la tercera *Cursa per la Vida*, que per tal de sensibilitzar a la ciutadania contra la greu malaltia, és igualment una oportunitat de conèixer plegats una estona de diumenge al matí. La cursa és més aviat curta perquè del què es tracta és de què hi participi tothom: joves, nens, famílies... fins i tot animalets i el "pollo" dels diables. Hi van ser més de quatre-cents participants i molta gent expectant... i molts polítics, que al final, lliuraren els trofeus. És una altra manera de fer pinya, de reforçar

identitats... i de quedar per a l'any vinent una altra vegada.

Està clar que monten tot això també per a recaptar fons; per a col.laborar, per exemple, amb la unitat de l'hospital de Sant Joan de Déu referida a la curació de nens malalts de càncer. Però recordem-nos tots que les gran ànimes són com els gran núvols: recollir per a donar, sempre concentrar per a abocar o vessar en algun lloc que faci falta.

Quan escric aquestes ratlles encara no han dut a terme un acte que volien fer a la plaça de la vila, a finals de novembre o primers de desembre: instal.lar una parada amb pomes (amb la col.laboració dels pagesos de Lleida) per a anar regalant-ne una a cadascun dels vianants que passin per allà i en vulguin. El rètol de la parada vol ser mediàtic: "cinc-centes pomes contra el càncer". Suposo que ho hauran fet—o ho faran—i haurà estat—o estarà—també un èxit. Èxit de gent i de pomes, que les pomes és fruita excel.lent per al guariment del sistema digestiu i així, posar-li més traves al càncer de còlon. A aquest efecte, us apropo un adagi anglès que diu: "An apple every day, keeps de doctor away" (si menges una poma cada dia, mantindràs el metge lluny).

La força no la dona el poder (hauríem de preguntar, quin poder?) sinó més aviat l'estimació de la gent. Si contra l'individualisme fomentes l'amistat, la col.laboració i l'alegria de la gent, tens a la gent i a més a més, tothom content.

La il.lusió es nodreix de l'esperança però sobretot també de l'esforç. Demanaria a les dones i noies de la junta pratenca de *Catalunya contra el càncer*, que perseverin en la seva fe i guanyaran la confiança dels ciutadans i ciutadanes del Prat. Tot i que també és cert que per a mantenir en el temps aqueixa confiança, una vegada guanyada, només val un treball continuat, honest i tenaç.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Tinc estrès

Mentre que pel home prehistòric les amenaces podien ser el fred, la foscor o el perill dels animals salvatges, en la nostra societat els factors estressants han esdevingut la competitivitat exagerada, els conflictes a la feina i a casa, la dificultat de la conciliació laboral i familiar, la manca de temps, un consumisme ferotge, l'individualisme, la soledat, (actualment per a molts pratencs Renfe-Adif), ...

Davant d'aquestes circumstàncies amenaçadores, l'estrès fa que el nostre organisme es posi en alerta per poder proporcionar la energia necessària per a resoldre la situació. Per tant, d'entrada, l'estrès ens ajuda, ens és útil.

Quan s'és capaç de resoldre, fer front o adaptar-se a l'agent estressant no hi ha conseqüències negatives per a la salut. La persona sent que pot controlar la situació i tindrà un estat emocional plaent. Però, si es manté el senyal d'amença, la forma d'interpretar-lo o manquen els recursos per afrontar-lo,

l'activació que es desencadena en l'organisme és excessiva, en el temps es cronifica i acaba per transformar-se en una situació d'estrès patològic.

Abans no haguem de medicar-nos, hem de trobar eines per rebaixar el nostre nivell d'alerta. Deixem de banda els excitants i a l'hora de menjar fem-ho de forma relaxada i en un ambient distès, podrem evitar alteracions alimentàries de vegades ocasionades per massa estrès. Sempre que puguem busquem els beneficis del contacte amb la natura. Per exemple, aprofitem la proximitat de la platja, respirar l'aire marí ens omplirà d'ions negatius i ens rebaixarà l'ansietat. Un parell de cops al dia podem aturar-nos 5 minuts, i asseguts fer respiracions profundes i lentes amb la part baixa de la panxa, en acabar ens serà molt més fàcil respirar sense opressions. Busquem temps per reflexionar sobre el perquè fem les coses i amb quina finalitat.

MERCÈ MONTANÉ I GIL • Naturòpata

Delta
LLOBREGAT

Delta disposa d'un espai a Internet per expressar amb total llibertat la vostra visió de la ciutat. Ajudeu-nos a mantenir-lo viu. Publiqueu els vostres comentaris i veieu les vostres fotos penjades a la galeria d'imatges.

Entreu a www.periodicdelta.blogspot.com

Anna Darnes Casiñol, natural de Lladó, Girona, viuda de Norbert Company i de 88 anys, morí el 18 d'octubre.

Estrella Gonzalez Nieto, natural d'Alsodux, Almeria, viuda d'Antonio Ferrer i de 89 anys, morí el 18 d'octubre.

Juan Arias Cadenas, natural d'El Prat, viudo i de 86 anys, morí el 21 d'octubre.

Manuel Pardo Villamayor, natural de Villatuerta, espòs de Carmen Alcaide i de 81 anys, morí el 23 d'octubre.

Teresa Camps Vilella, natural d'El Prat, viuda de Josep Blanco i de 90 anys, morí al seu domicili el 23 d'octubre.

Emilia Ger Garriga, natural de Barcelona, viuda de Pere Cordero i de 72 anys, morí a l'hospital Clínic de Barcelona el 25 d'octubre.

Elena Aicart Torres, natural

d'El Prat, viuda i de 50 anys, morí el 26 d'octubre.

José Gomez Fuentes, natural de Pechina, Almeria, espòs d'Isabel Segura i de 75 anys, morí el 26 d'octubre.

Pilar Benages Melsa, natural de Corró d'Amunt, Les Franqueses del Valles, viuda de Serapio Alvarez i de 86 anys, morí el 28 d'octubre.

Mari Carmen Tapias Gamez, natural de Lanteira, Granada, viuda de Bienvenido Perez i de 76 anys, morí el 30 d'octubre.

José Cebrian Luque, natural de Villanueva del Rosario, espòs de Josefa Jimenez i de 84 anys, morí el 3 de novembre.

Dolors Sanfeliu Aguilera, natural d'El Prat, viuda de Joaquim Salom i de 83 anys, morí el 3 de novembre.

Eliseo Peñarrubia Escribano, viudo i de 94 anys, morí el 8 de novembre.



MANUEL PARDO VILLAMAYOR

Falleció el 23 de octubre de 2007 a la edad de 81 años.

Hijo de Villatuerta (Navarra). Residente en El Prat desde 1948, estuvo vinculado a la Papelera Española y siempre al Restaurante Casa Alcaide.

La familia agradece todas las muestras de condolencia y cariño recibidas.



JOSEP LAJARA I CASTELLTORT

Ens deixà el dia 1 de novembre de 2007, a l'edat de 82 anys.

La familia agraeix les condolències rebudes.

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

**Tanatori
El Prat de Llobregat**

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital. **902 230 238**
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

**Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.**

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Joan Jordà, dibuixant i pintor

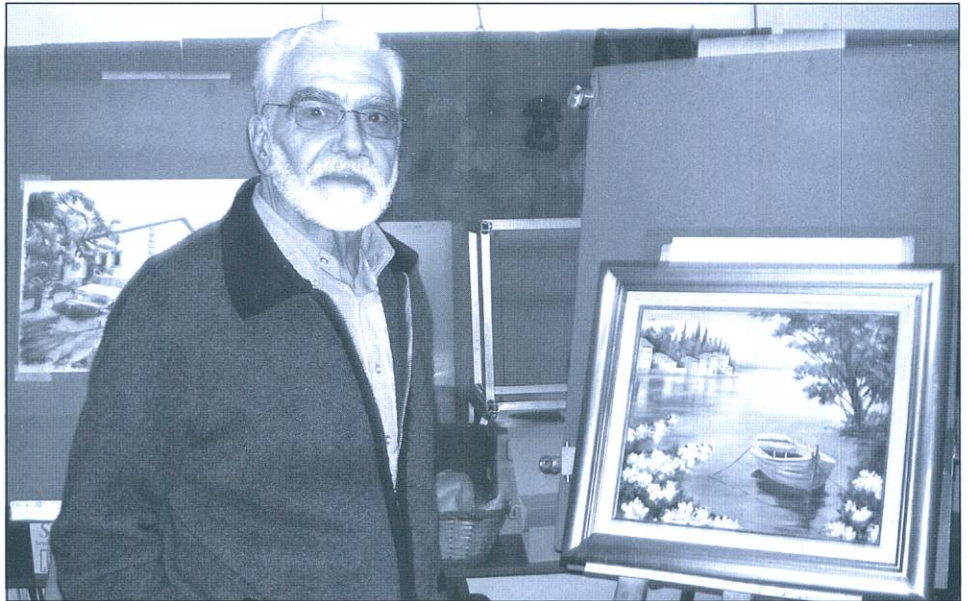
La memòria en pàgines viscudes

L'artista pratenc va presentar una retrospectiva de la seva obra a la Sala d'Art Josep Bages

SERGI OLIVERA / "Jugo amb el record de la gent. Els hi presento coses velles que han desaparegut amb el temps i intento copsar els seus sentiments. Sempre hi han anècdotes i vivències, pàgines viscudes, que molts recorden en veure els meus quadres". Així defineix el Joan Jordà (1929) el sentit de la seva obra. Tot un agitador de consciències del Prat antic. De tota manera, qui hagi visitat la Sala Josep Bages del 26 d'octubre al 18 de novembre s'haurà adonat que, amb el pas del temps, en Jordà "ja no és aquell noi que dibuixava les masies". Després de 25 anys d'haver presentat les seves primeres exposicions a la mateixa Torre Muntadas, el pintor local ha anat desenvolupant algunes tècniques diferents als dibuixos en llapis carbó. "La gent del Prat m'havia encasellat així. Ara molts s'han sorprès en veure els meus quadres en color, ja siguin en pastel o en acrílic". De totes maneres ell té les coses clares: "jo sóc un dibuixant més que un pintor, i ara dic que dibuixo en color més que pintar".

L'afició pel dibuix li ve de molt jove i amb inspiració purament autodidacta. Amb només dotze anys l'ajuntament ja el va reclutar "per la meua lletra anglesa, que era prou espectacular pel que veig ara". Va haver un temps però, en què va deixar les seves inquietuds artístiques arraconades per poder dedicar-li més temps a la família: "Ho vaig deixar perquè em passava tot el temps lliure que tenia dibuixant. Ja teníem dos fills llavors (ara són quatre) i estaven sempre a casa enclausrats i això tampoc podia ser". Amb la jubilació a l'horitzó, el dibuix va tornar: "Pensava, què faràs quan et jubilis?. Encara em quedaven deu anys a la feina però em vaig decidir per tornar a dibuixar i em vaig apuntar a l'escola municipal". En aproximadament un any hi seguia, però ja com a mestre. Així van arribar les exposicions de l'any 81, on es va donar a conèixer pel llapis carbó en gran format *Adoració de pastors* i per els ja esmentats dibuixos de 50 masies del Prat.

I així fins ara el 2007, que després de fer nombroses exposicions tant al Prat com arreu de Catalunya, el Jesús Camacho, president de l'Associació d'Amics de la Unesco del Prat portava temps al darrere del Joan per muntar una exposició retrospectiva. "Ens trobàvem pel carrer i sempre m'ho deia, fins que al final ens vam engrescar i el Jesús va començar a moure el tema a l'ajuntament. T'has de bellugar tu, li vaig dir. Al principi la volien a fer a la Torre



Joan Jordà, al seu estudi

Balcells, però jo o la feia a la Sala Bages o no la feia". I ho van aconseguir

Ara el Joan Jordà dona classes al seu propi estudi a una dotzena d'alumnes: "he après altres tècniques apart del llapis carbó en gran part per ells, perquè cadascú té les seves inquietuds i jo he hagut d'aprendre més per poder estar a l'alçada". I encara té corda per estona: "Feia la broma amb els alumnes que després d'aquesta exposició em jubilaria. Però ells diuen que encara els haig d'aguantar. Mentre pugui continuarem". La seva tècnica pedagògica es basa en "ensenyar a observar, jo no ensenyo a pintar ni a dibuixar. Jo em limito a orientar-los, que sàpiguen quadricular les coses, trobar les llums i les posicions... després cadascú agafa el camí que vol seguint el seu propi tarannà". En Joan Jordà creu que al

Prat hi ha molta afició a la pintura però "no entenc perquè no s'organitzen mai exposicions de la gent de l'escola de dibuix. Crec que seria una forma interessant de trobar nous valors. En la meua opinió es podria dedicar al menys un trimestre a exposicions de la gent del Prat que s'hi està dedicant".

Jordà es declara admirador de Fortuny i creu que la millor forma que la gent t'entengui és dibuixar amb senzillesa: "el que és pa és pa i el vi vi". I El Prat, com es pinta? "El Prat és gris, no tenim color. Si et fixes sempre tenim aquest gris plom a sobre. Ens serveix per treballar amb la llum però es presta molt a dibuixar en blanc i negre. És més interessant a la tardor, les postes de sol que podem veure des del pati de l'estudi ens permeten ser més atrevits". ■

«Pactar amb el gat» obté 10 nominacions als VI Premis Barcelona

DELTA / La pel·lícula del pratenc Joan Marimon «Pactar amb el gat» ha obtingut 10 nominacions als VI Premis Barcelona que es fallaran el proper 5 de desembre en una gala al Teatre del Liceu, retransmesa per televisió.

Els premis als que aquest film opta són: Millor pel·lícula: Marimón Padrosa S.L., Createl, TV3; Millor director, Joan Marimón; Millor guió, Joan Marimón; Millor interpretació masculina, Pau Roca; Millor interpretació femenina, Rose Avalon; Millor direcció artística, Mireia Carles, Paula Bosch; Millor música,

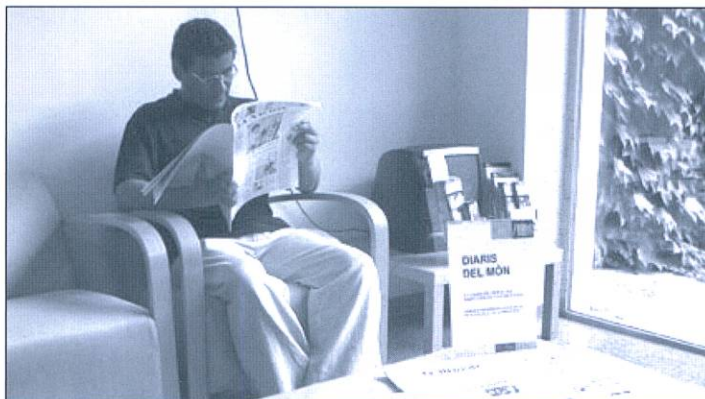
Mercedes Pérez, Pere Monterde, Aleix Pitarch; Millor fotografia, Elisabeth Prandi; Millor Muntatge, Adrià Cillero, Maria José Gilabert; i Millor So, Salvador Mayolas, Nacho Ortúzar, Fred White.

La competència d'aquest any pel film del director pratenc és forta, perquè «El Orfanato», de Juan Antonio Bayona, èxit de públic i crítica durant les darreres setmanes, té moltes coses a dir, també amb 10 nominacions. «53 días de invierno», de Judith Collel, té 9 nominacions. També hi participen «Ficción», de Cesc Gay, i «El Coronel Macià», de Josep Maria Forn. ■

La biblioteca Antoni Martín acull la iniciativa "Diaris del món"

M. MARTÍNEZ / Aquest mes de novembre la biblioteca Antoni Martín estrena la subscripció a "Diaris del Món", un servei via internet que ofereix l'empresa Satellite Newspapers Iberia. Mitjançant aquesta iniciativa, els usuaris de la biblioteca podran accedir des d'un ordinador a 200 diaris del dia de seixanta països.

Aquest servei, que proporciona la Diputació de Barcelona, permet agilitzar les subscripcions de premsa estrangera que en format paper son més cares i arriben sempre amb retard. Aquestes subscripcions ja no podien competir amb els diaris digitals que es troben a la xarxa internet. Gràcies a la tecnologia via satèl·lit, els diaris arriben abans a la biblioteca que als quioscos del seu país d'origen, i això els dona el valor d'actualitat que internet no pot



igualar amb les edicions digitals, normalment resums reduïts dels diaris. Al costat de diaris nacionals, els usuaris podran fer una ullada a Le Monde, el Washington Post, el Al Nahar, al Kosomolskaya Pravda, a el Colombiano, a La Nación, a la Folha de Sao Paulo, o al Shanghai Daily. Aquesta infraestructura tecnològica està dissenyada per incorporar pe-

riòdics regionals, revistes especialitzades i altres publicacions de possible interès en l'àmbit global.

Aquesta oferta està enfocada a aquells usuaris d'origen forà que podran gaudir del diari del dia en la seva llengua. Aquest és un exemple d'aprofitament de la tecnologia per apropar la informació a tothom per llunyanes que siguin les fonts. ■

Veus del teatre pratenc



D'esquerra a dreta: Alfredo García Vela, Jordi Gili, Glòria Feu, Jaume Monés i Armando Aguirre.

DELTA / El 18 d'octubre es van iniciar les activitats complementàries que es desenvolupen entorn de la mostra "Gent de Teatre. El Prat 1871-1992", a càrrec d'actors i actrius membres dels diferents grups teatrals que han destacat a la història del teatre fet al Prat. El primer acte girà entorn dels membres de L'Estaca, amb la

presència d'alguns dels seus membres, com l'Alfredo García Vela, Jordi Gili, Glòria Feu, Jaume Monés i Armando Aguirre. Amb una de les sales del Museu del Prat plena, es van fer lectures dramatitzades de "Don Juan Tenorio"; del "Cant Espiritual" de Joan Maragall, "La rambla de les floristes", de Segarra, "Panorama desde el

puente", d'Arthur Miller, i "Tiempo del 98", de Juan Antonio Castro i potser una de les representacions més significatives i que més èxits reportà a aquest grup teatral. Un cop acabades les lectures, s'inicià una animada conversa entre actors i públic, on es van recordar anècdotes de la trajectòria del grup teatral. ■

Tres aniversaris per recordar

J. FERRET / Aquesta tardor coincideixen els aniversaris de tres fets històrics que en el seu dia van tenir una forta repercussió en la vida local o van ser una novetat en el panorama socio-cultural del Prat.

Ens referim a "L'any de les cinc riudes", a l'arribada del cinema al Prat, i la constitució del primer equip de bàsquet local.

El 13 d'octubre de 1907, ara fa cent anys es va registrar la primera i més forta de les inundacions provocades pels successius desbordaments del Llobregat, quatre el més d'octubre i un el mes de novembre. Aquestes inundacions conegudes per l'any de les "cinc riudes", que en realitat foren cinc desbordaments, perquè algunes de les quals van ser revingudes de la mateixa riuada.

Altament a la tardor d'aquell any 1907, ara fa també cent anys, va arribar el cinema al Prat. Aquesta primera exhibició cinematogràfica es va dur a terme en el local de la "Sala Moderna", coneguda per "Ca l'Esparter", existent a la Plaça de la Vila propietat d'en Pau Vallhonrat i Torrens. Aquesta primitiva sala d'espectacles es va inaugurar a la primavera del mateix 1907, i estava situat a la part posterior del cafè propietat de la família Vallhonrat. Abans de fer-se cinema es van fer representacions teatrals i sessions de ball.

Finalment volem recordar que a l'estiu de 1932, va tenir lloc en el improvisat camp de bàsquet del pati de la Recoria, el primer partit de bàsquet organitzat pel grup local de la Federació de Joves Cristians de Catalunya", organització catòlica constituïda en temps de la República. Van intervenir jugadors de l'esmentada organització, vinguts de Barcelona. El mes d'octubre, ara fa 75 anys, es va constituir en el marc de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau, el primer equip de bàsquet de la història d'El Prat. Els jugadors tots eren joves fejadors locals. ■

La Banda de Música del Prat, a la celebració del 150 aniversari de la Coral Euterpe



DELTA / El president de la Generalitat, José Montilla i l'Alcalde de Barcelona, Jordi Hereu van clausurar el diumenge dia 21 d'octubre, al Passeig de Sant Joan, amb Travessera de Gràcia, els actes commemoratius del 150 aniversari de la Coral Euterpe fundada per Josep Anselm Clavé, l'any 1857, figura clau de l'associacionisme cultural català. Després de les intervencions ins-

titucionals i del President de la Federació de Cors de Clavé, Antoni Carné, en un Passeig de Sant Joan ple de gom a gom, es va oferir un concert commemoratiu al qual hi van participar 300 cantaires, entre el cor d'homens i el cor mixt, de 12 corals de Catalunya membres de la Federació Cors de Clavé. Els cantaires van estar acompanyats de 50 músics de la Banda de Música del Prat de Llobregat. ■

Concert de la Banda Simfònica del Prat de Llobregat



DELTA / La Banda Simfònica del Prat de Llobregat, realitzarà al Teatre Modern el 25 de novembre a les 19:30 un concert en honor a la patrona de la música, Santa Cecília. Com és tradicional, la peça que encapçalarà la primera part del concert és «A Santa Cecília» de Radaelli i entre d'altres,

el Case Noisette de Tchaikowsky o Els mestres cantors de Wagner. La segona part s'obrirà amb un pasodoble, «El Prat», compost pel director de la Banda Simfònica, el mestre J. M. Aloy i és un homenatge al nostre municipi. Serà interpretat per primera vegada en aquest concert. ■

Segona edició de la convocatòria artística de La Capsa

DELTA / Per segon any consecutiu, el Centre de Cultura Contemporània del Prat, La Capsa, posa en marxa la convocatòria "41° 19' 47" N 2° 6' 11" E", que acollirà propostes artístiques que hauran de desenvolupar un treball de recerca al voltant del territori del Prat, de les seves comunitats i la seva diversitat cultural.

La dinàmica de la convocatòria per l'any 2008 serà similar a la que ja va arrencar en la primera edició. Es realitzarà una selecció dels treballs individuals o col·lectius que faran el seu procés de producció a La Capsa, des d'on s'oferirà un espai per compartir la reflexió i la producció artística amb la resta de seleccionat i amb el públic. Els artistes i les artistes tindran la possibilitat d'usar les instal·lacions i els recursos de l'equipament durant el procés de producció. Un cop acabat aquest procés, els tres projectes escollits s'hauran de poder presentar en format d'exposició a la Sala d'Art Josep Bages del Centre d'Art Torre Muntadas, llevat del projecte que sigui seleccionat per presentar-se a l'espai públic. Fins al 8 de gener es poden presentar les propostes i no serà fins al 31 de gener en que es donaran a conèixer els guanyadors. L'exposició dels treballs es realitzarà del 23 de maig al 22 de juny de 2008.

La dotació econòmica d'aquesta convocatòria serà d'un màxim de 2.000 euros per a cada projecte seleccionat. La fase d'exposició es produirà i coordinarà amb els mitjans humans i econòmics habituals d'un projecte de la programació regular de la Sala d'art Josep Bages del Centre d'art Torre Muntadas. Aquesta fase tindrà un pressupost màxim total de 2500 euros i inclourà la publicació d'un catàleg que documentarà els tres projectes.

En la primera convocatòria, els treballs guanyadors van ser "El Prat, l'universal particular", de l'artista i poeta pratenc Óscar Solsona, i "El Prat. Grafismes del cos", de la nord-americana Liz Kueneke i la colombiana Margarita Pineda. ■



**MARMOLES
CUTILLAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

**Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat**

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Se cumplen 100 años de las primeras sesiones de cine en El Prat

ROSA MA. DELGADO LEYVA / En las fiestas navideñas de 1895, el 28 de diciembre, en los bajos de un café de París, los hermanos Lumière presentaban oficialmente su "cinematógrafo". No fue el único aparato inventado por entonces capaz de reproducir imágenes en movimiento, pero sí el más perfecto. Había sido concebido además no como un visor individual, el cual ya existía, sino para ser visionado, como en un espectáculo, "a tamaño natural" y "ante una sala entera". En un primer momento, lo importante no era el contenido de las imágenes, que en su mayoría no eran más que meros registros de la realidad, sino vivir la experiencia propia de quien acude a un museo de la ciencia: el hombre había logrado un sueño ancestral, el de "imprimir la vida". Las primeras reacciones serían brutales. Se cuenta cómo algunos espectadores se levantaban corriendo de sus sillas al visionar a un tren que llegaba a la estación, creyéndose atropellados por éste, o que otros al preguntarse cómo era posible que se movieran las hojas del decorado, se acercaban a la pantalla para ver si había alguien detrás. Los Lumière llevaron su negocio a través de concesionarios por las principales capitales de todo el mundo, llegando a Madrid en mayo de 1896 y en diciembre a Barcelona, a un prestigioso estudio fotográfico de la Rambla de Santa Mónica denominado la "Casa Napoleón".

La llegada del cine a Cataluña se fue sucediendo en forma de goteo, presentándose junto con otros números de circo u espectáculos que a menudo formaban parte del programa de fiesta mayor en las ciudades de mayor número de población, y a ser posible que dispusiesen de electricidad. Muchos feriantes invertían en la compra de unas cuantas películas y un proyector y se iban instalando en barracas itinerantes, exhibiendo siempre las mismas cintas. También se improvisaban espacios ubicados en salas de baile, cafés, teatros... a cambio de un alquiler. Pero el material con el que se trabajaba era altamente inflamable y un fatal incendio durante una exhibición, en mayo de 1897, en el Bazar de la Charité de París, que causó la muerte a unas 150 personas, provocó que muchos dueños de las salas de espectáculos se negasen a exhibir cine.

A principios del S. XX, El Prat contaba con una población de tan sólo 2787 habitantes y todavía faltaría más de un década en instalarse la red eléctrica. Con todo ello, su secular aislamiento por el río y carreteras en mal estado, el cine aún tardaría en llegar, al igual que sucedería en la mayoría de poblaciones del Baix Llobregat.

Por otro lado, la recuperación de las proyecciones de cine en locales de forma estable, no se dará hasta que la productora francesa y mayor distribuidora del mundo,



Francis F. Coppola escogió para ambientar una escena de su película «Drácula», un café donde se proyectaba en ese momento el film «Llegada de un tren a la estación», de los Lumière

la Casa Pathé, decide cambiar el sistema de venta de sus películas por el de alquiler, en el año 1907. Este hecho, permitirá a los operadores la posibilidad de adquirir películas a bajo precio y poder cambiarlas por otras una vez vistas, pudiendo establecerse en lugares fijos, sin tener ya que buscar un nuevo público. Por entonces, además las películas no sólo se tomaban del "natural", recreaban ya fantasías e ilusiones. Un sin fin de historias de todas las imaginadas llegaban a modo de "popurri", en films cortos, a las grandes pantallas de todo el mundo.

A finales de 1907, los pratenses pudieron asistir a las primeras sesiones de cine, y se darían en el local conocido por la sala "La Moderna", también llamado "Ca l'Esparter"

No es, precisamente, hasta este mismo año que no llega el cine a nuestra localidad. El mismo año que también llegarían las primeras películas a la localidad vecina, al otro lado del río, de Hospitalet. Tres años después llegarían a Sant Boi. En Sant Feliu el cine llegó al Casino de la población en el año 1905. En Martorell, un feriante polonés improvisó un toldado en la plaza de la Iglesia un día del año 1903; y en Molins de Rey, sorprendentemente hubo una barraca instalada en las afueras, denominada "Cine del Carburo", que ofreció cine en la prematura fecha de 1898.

En el Delta nº 0, del año 1977, el abogado Ramón Roigé Calzada, nos dejaba señalado en un artículo titulado "Ya hace

70 años que se inauguró el primer cine local", las únicas noticias que tenemos que hagan referencia al año en el que el cine llegaba a El Prat:

"A finales del propio año (1907) hacia <<entrada>> en la SALA MODERNA el <<cine>>. La pantalla consistía en un lienzo que ocultaba de arriba abajo la boca del escenario. Habían empezado las proyecciones cinematográficas, adelantándose al <<Centre Artesano>>. En éste, no hubo cine hasta el año 1912".

Gracias a este artículo, hemos podido saber que a finales de 1907, los pratenses pudieron asistir, para muchos de ellos, a las primeras sesiones de cine, y se darían en el local conocido por la sala "La Moderna", también llamado "Ca l'Esparter". Este local se encontraba contiguo al café ubicado en la plaza de la "Vila" propiedad del Sr. Pau Vallhonrat Torrents quien vivía en la calle Ferrán Puig número 17, junto al cual, en el número 15, la familia tenía además una tienda de esteras. En el año 1906, Pau Vallhonrat que contaba con 42 años de edad, construiría la sala "La Moderna" en el patio del café, para adecuarlo como sala de baile y "con reserva si las circunstancias le favorecen de aplicarlo mas tarde al servicio de teatro..."; aunque esta reserva, por lo visto, se extendería también muy pronto al cine, pues la nueva sala era inaugurada el 24 de marzo del mismo año 1907.

Encontrándonos a finales del año 2007, sírvase este repaso para conmemorar los cien años de la llegada del cine a nuestra localidad y cómo no, para agradecer al Sr. Roigé Calzada que nos dejara esta fecha memorable escrita en nuestras páginas. No debió ser una tarea sencilla, puesto que hace exactamente cien años, en El Prat aún no había electricidad y el público potencial, tampoco se puede decir que fuese muy alto. El riesgo de incendios seguía siendo muy elevado, teniendo que emplearse para estas primeras proyecciones una luz de carburo, pero desde luego el Sr. Vallhonrat debió pensar que los pratenses no debían esperar por más tiempo a conocer el invento, el séptimo arte tenía que darse a conocer, pues eran muchos los que no podían pagarse un billete de tren y otro tanto por la entrada a una exhibición en Barcelona, entonces un lujo. ¿Se levantarían algunos pratenses de sus butacas ante la impresión de la vida misma en movimiento? En esas fechas, damos por supuesto que no, habrían oído hablar suficiente como para poder comprender el fenómeno, pero sin duda estarían ya impacientes por vivirlo en primera persona. Demos desde nuestras páginas, un gran homenaje, a quienes lo hicieron posible. ■

Pratigrama nº 47, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. D'una única dimensió. – 2. Nòdul. Anarquia. Polímer present a cèl·lules vegetals de la fusta. – 3. Entrem a Itàlia. Comença i acaba tard. Bloc Anarquista Pratenc. Cubs d'atzar. – 4. *Lloc on mor el riu Llobregat, com tots els rius.* – 5. Convertit en imant. Un quart de pesseta. Ela al quadrat. – 6. Entrant a Roma, s'acaba l'amor. *Nom de pila de la cantant que ha viscut trenta anys al Prat (però no hi va néixer) i que ha tret el disc «Faro».* L'escorxadador on ma(ta) ell. – 7. Així neix i mor tota esperança. Alfa. Migro completament trasbalsat. Plural. Vocal que espanta. – 8. Dos-cents un romans. Habitual. En principi, és aplicat. – 9. *Primer cognom de la cantautora que va estudiar a l'institut Baldri Guilera. Algunes de les del Prat tenen Hotel, d'altres fan el que poden.* – 10. Deessa egípcia de la fertilitat, mig dona mig vaca. Comencem a pujar al tren. Regiren tant, que perden les vocals. Zero. 11. Mots sense origen. *Petit carrer pratenc que va del c. Tarragona a l'av. Onze de Setembre, i que no és en absolut el més nou del Prat.* Sí anglès. – 12. Sodi. Cangueli. Oxigen. Estimació a Roma. – 13. *TAV (no pas en fer les vies). Estació final d'avions a l'aeroport.* Victòria. – 14. Facilitessis el trànsit intestinal. Província Basca.

Verticals: 1. Que només té una direcció. – 2. Captem. Apropava a la costa. – 3. Principi d'idea. Mig sastre. Mico capgirat. Aquell/a de qui t'has divorciat potser perquè et feia fàstic. – 4. Aturava. Té existència. Fòsfor. Europa. – 5. Iode. Dimetil consonàntic. Utilització. Paraules. – 6. La meua extremitat. Que baveja com un llimac. Defectes a la roba. – 7. Al mig del cel. *Unió de..., els qui ens ho volen vendre tot.* Comença a riure quan s'acaba el casori. – 8. Grup humà marejat. La Vall d'..., als Pirineus. Mots que designen coses. – 9. Posar la camisa dins dels pantalons. Quan el filtro, desapareix el fluor inicial. Un sol romà. – 10. Cap d'iguana. *La cervesera del Prat.* Gran rèptil amb

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

cresta. – 11. Arrissa. Associació de Taxidermistes Reusencs. Dolor. – 12. Fer niu a Iran. *La Paperera ..., els inicis industrials pratencs.* – 13. Capgirat, recipient de sardines. Els límits de Lloret. Esquerra Republicana. Barcelona. – 14. Ai ..., mira que estic cansat. Grup de graciencs que llueixen el mateix nom. Es dirigeix.

Solucions al Pratigrama núm. 47

Horitzontals: 1. UNIDIMENSIONAL. 2. NODE. A. LIGNI. NA. 3. IT. TD. BAP. DAUS. 4. DESEMBOCADURA. 5. IMAN. TAT. RAT. LT. 6. R. SILVIA. MAELT. 7. EA. A. OGRM. S. U. 8. CCI. USUAL. APRIL. 9. COMES. ENTTRATS. 10. ISIS. TR. RGRN. O. 11. OTS. MASNOU. YES. 12. NA. POR. O. AMOR. 13. AVE. TERMINAL. V. 14. LAXESSIS. ALABA.

Verticals: 1. UNIDIRECCIONAL. 2. NOTEM. ACOSTAVA. 3. ID. SAS. IMIS. EX. 4. DETENIA. ES. P. E. 5. I. DMTL. US. 6. MA. BAVOS. TARES. 7. E. BOTTGERS. RI. 8. MOTS. 9. SIFAR. ILTRO. I. 10. IG. DAMM. NLAC. ARAN. NOMS. 11. ONDULA. ATR. MAL. 12. NIAR. ESPANYOLA. 13. ANUALL. LT. ER. B. 14. LAS. LLUISOS. VA.

QUÈ FAN AL CAPRI?

«Bee Movie»

Es la nueva producción de Dreamworks. Una comedia que cambiará tu opinión acerca de las abejas. Una abeja llamada Barry B. Benson (Jerry Seinfeld) acaba de graduarse en la Universidad, pero le invade la desilusión cuando comprende que solo tiene una opción profesional, la miel. Sale por primera vez de la colmena y transgrede una de las reglas cardinales del mundo de las abejas al hablar con un ser humano, una florista de Nueva York llamada Vanesa (Renée Zellweger). Se queda atónito al descubrir que los humanos llevan siglos robando la miel de las abejas y entiendo que su auténtica vocación es restablecer el orden de las cosas y demandar a la raza humana por robar la miel



Programació de desembre 2007

Dissabte 1 i diumenge 2 de desembre: estrena simultània de «Bee Movie» • Dissabte 15 i diumenge 16 de desembre: «Mr. Magorium y su tienda mágica» • Dijous 20, divendres 21, dissabte 22 i diumenge 23 de desembre: estrena simultània de «Soy Leyenda». Altres estrenes pedents: «Leones por cerberos», «La brújula dorada», «Encantada. La historia de Giselle» Per confirmar programes i horaris truqueu al telèfon 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Jordi Rull Dalmau, Benjamí Company González, Eladi Fabró Parellada, Jaume Arasa, Pere Manuel Azuara Danis, José Antonio Calvet Casas, Josep Busquets Martínez, Consuelo Carrillo Martínez, Elena Jordà i Domènech i Adelaida Sire Llevat. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dimarts i dijous de 8 a 14 del matí.

► Fútbol · Primera Catalana

El Prat, suma y sigue

MANOLO GOL / Pese a pasar un pequeño bache que le ha hecho perder el liderato a manos del Cornellà, el Prat sigue en su buena línea y continúa en la zona alta de la tabla clasificatoria. Dos victorias, dos empates y la primera derrota de la liga es el balance del último mes de los discípulos de Manolo Márquez, que pese a la importante baja por lesión del goleador Rulo, parece que no están dispuestos a abandonar la zona alta.

Victoria en el Sagnier. Prat 3, Benavent 0

El Prat volvió a ganar en su campo, donde de momento lo ha ganado todo. Rubio adelantó a los de Manolo Márquez en una primera parte con muchas ocasiones para los locales. En la segunda parte el Benavent buscó el empate que pudo llegar con un remate que sacó el meta Toni. En el tramo final Jaco y de nuevo Rubio sentenciaron con dos goles tras sendos pases de Rulo. La alineación fue: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Jaime (Mendoza 70'), Ezquerro, Ochoa (Jaco 62'), Rulo y Rubio (Costa 87').

Gol de Rubio en el descuento. Palafrugell 1, Prat 1

Un gol de Miguel Rubio en el descuento permitió al Prat sacar un punto del difícil desplazamiento a Palafrugell y además evitar la primera derrota de la temporada. Por si fuera poco el equipo jugaba con 10 por la expulsión de Iván. El partido no fue bueno por parte de los chicos de



Rulo estará de baja unas semanas

Manolo Márquez, que esta vez tuvieron a la suerte de aliada, pues el meta Toni evitó con sus paradas que los gerundenses marcaran el segundo tanto que hubiera sido decisivo. La alineación fue esta: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Ernest (Ochoa 80'), Mendoza (Jaco 61'), Ezquerro, Jaime (Jaime Vallés 83'), Rulo y Rubio.

El derby para el Cornellà. Prat 0, Cornellà 1

Primera derrota del Prat en la temporada que llegó en el derby del Baix Llobregat ante el Cornellà y en el último minuto del partido cuando los locales jugaban con 9 por las expulsiones de Jaime y Mendoza en el tramo final del partido en dos decisiones muy rigurosas del colegiado. El partido fue bastante malo y lo peor para los pratenses fue la lesión de Rulo al cuarto de hora, su jugador más determinante de la temporada. El

equipo fue: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Jaime, Ezquerro, Ochoa (Jaco 58'), Rulo (Mendoza 18') y Rubio.

Nuevo tropiezo en casa. Prat 0, Roda de Barà 0

Dos nuevos puntos que volaron del Sagnier en el partido ante el Roda de Barà en otro partido en que los de Manolo Márquez no fueron capaces de marcar. La alineación fue: Toni, Marçal, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Mendoza (Marcel 73'), Ezquerro, Jaco (Ochoa 60'), Jaime Vallés (Jaime 65') y Rubio.

Otro triunfo a domicilio. Poble Sec 2, Prat 4

El Prat se reencontró con la victoria después de tres partidos sin ganar y dio toda una lección de trabajo en La Satalia ante un Poble Sec muy luchador y con dos pratenses en sus filas, David Arcos y Robert Vigarà. Comas abrió el

marcador al rematar de cabeza una falta lanzada por Jaime. Poco después Rubio lograba el 0-2 con un remate en el área, pero el equipo sequitista acertó distancias con un penalti al filo del descanso por unas supuestas manos dentro del área. Tras el intermedio los locales lograron igualar, pero poco después se quedaron con uno menos, cosa que aprovechó el Prat para decidir. Primero con un gol que metieron entre Comas, que remató de cabeza y Arcos que acabó desviando a su portería, y luego con un golazo de Mendoza con una vaselina sobre el portero. El choque estuvo detenido durante unos minutos para que una ambulancia pudiera llevarse al jugador Marcel, que recibió un fuerte golpe en la espalda y quedó inmovilizado, aunque por suerte todo quedó en un susto. Jugaron: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Marcel (Mendoza 19'), Ezquerro, Ochoa, Jaime (Costa 89') y Rubio (Jaco 86'). ■

Prat Motor, S.L.



C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. · Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com

► Fútbol Base

A paso lento, pero constante

DELTA / El equipo cadete de l'Associació Esportiva Prat ya empieza a coger el tranquilo a la División de Honor. Tras un inicio titubeante, ahora mismo los del Sagnier ya acumulan seis puntos y se encuentran empatados a puntos con un buen puñado de conjuntos. Parece que, poco a poco, la categoría va cogiendo color potablava.

Y es que en este último mes ya han llegado las primeras victorias. La primera, una victoria importantísima en el Camp del Centenari de Badalona por 1 gol a 2, contra un rival escapulado que se

Tras un inicio titubeante, ahora mismo los del Sagnier ya acumulan seis puntos y se encuentran empatados a puntos con un buen puñado de conjuntos

mantiene como firme candidato a la zona alta. La segunda inyección de moral para los blanquillos llegaría tan sólo una semana después, con la victoria, clara y contundente, sobre la Fundació Esportiva Figueres, por 3 goles a 0. El resto de partidos se han

contado por derrotas. Destaca la goleada encajada en el campo de la DAMM por 3 goles a 0, y donde la actuación arbitral fue muy crítica-da.

Los próximos compromisos de los pratenses pasan por verse las caras ante los gallitos del grupo; el Barça y el Espanyol.

Lamentable Escola de Futbol Prat Blaugrana

Los números saltan a la vista. El juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana, el año pasado en la Liga Nacional, este año es el colista del grupo uno de la Preferente. Con 7 jornadas disputadas, los del Estruch tan sólo han sido capaces de sumar un punto, y sumar el resto de los compromisos ligeros como derrotas. A parte de los malos resultados, los escoleños, tan sólo han conseguido marcar dos goles.

En el grupo 2 de la Preferente Juvenil, mejor le marchan las cosas al AE Prat. Los blanquillos ocupan la décima posición, con diez puntos y viendo un equipo en clara progresión conforme avanza el campeonato, aunque bastante irregular. De momento, se han enfrentado contra rivales de la zona alta y no han conseguido puntuar, mientras que sí han cumplido con sus obligaciones cuando el equipo contrario se encontraba peor clasificado. ■

► Fútbol 2a. Regional

El Juventut Prat más líder

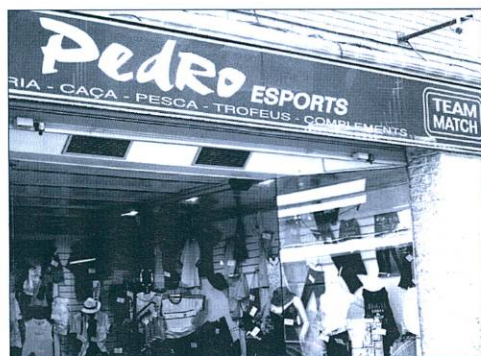


L. ILLO / Ni los más viejos del lugar recuerdan un mejor inicio de campaña. El equipo de Rafa García está en números de batir todo récord posible de puntuación.

De ocho partidos disputados, siete victorias y un empate son el balance de los juvenitos en este comienzo de campeonato. De esta manera los pratenses se sitúan en lo más alto de la tabla dejando a tres puntos al Santboia B y abriendo una brecha de seis con el tercer clasificado. Cabe destacar el alto índice goleador con un Lay espectacular que se coloca como pichichi del equipo con siete tantos.

La visita al campo del último clasificado se tradujo con una abultada victoria en la que marcaron Lay(2), Fuentes y Jordi. La nota negativa fue la excesiva dureza empleada por los locales que el colegiado no supo parar a tiempo y que por suerte no se tradujo en ninguna lesión. Una semana más tarde llegó al Estruch el segundo clasificado, Molins de Rei. Difícil partido en el

toco sacar la casta y pundonor para levantar un difícil partido. La primera parte fue dominada por los juvenitos y el gol de Elio hacia justicia. Ya en la segunda se abría el partido y nada más comenzar los visitantes marcaban el empate. El partido cogió ritmo y los allí presentes disfrutaron de lo acontecido. Lay, en el 70' adelantaba nuevamente al equipo y en una gran falta cinco minutos después era el Molins el que igualaba el encuentro. En el 85' llegaría la locura al Estruch ya que después de un asedio a la portería, una falta botada desde la frontal era introducida por el capitán del equipo Cabezas, al fondo de la red. Un gol que valía algo más que tres puntos. El 03 de noviembre y en Viladecans, «la juve» se encontraba con el partido más placido de todo el campeonato. Un débil rival que nunca puso oposición y que se llevó tres goles. Rubén, Lay y Nacho certificaban una victoria que deja más líder aún a los pratenses. ■



Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Fútbol

El nuevo campo del Espanyol en Prat-21

DELTA / El pasado jueves día 25 de octubre tuvo lugar en el centro Prat-21 una conferencia para presentar el nuevo campo de fútbol que se está construyendo para el Espanyol, y que tiene su ubicación en territorio pratense. La charla fue a cargo del coordinador de las obras del Estadio y asesor de la comisión de patrimonio del Espanyol, Joan Tusell de Diego. El campo, que tendrá capacidad para 40.000 espectadores, será uno de los más modernos de Europa, actual, barato, austero y con una calificación de 4 estrellas por parte de la UEFA. Comenzó a construirse en Abril y está previsto que esté listo dentro de un año. Además irá acompañado de un Centro Comercial con diversas actividades como cines, restaurantes, bolera, supermercado, zona infantil, etc. etc. El proceso ha sido largo y con dificultades, pues han tenido que reformar el saneamiento por completo construyendo un gran colector que va al río Llobregat con desvío espectacular, pero en los últimos días ya comienza a coger forma.



En cuanto al graderío, el campo tendrá dos gradas, la inferior y la superior rodeando el terreno de juego, y la novedad es que entre ambas gradas habrá una zona reservada a palcos, restaurantes, zona de reuniones, etc. El Estadio estará muy ventilado pese a que todo el graderío es cubierto y dispondrá de una acústica máxima para que el público meta presión al rival del Espanyol. La estructura tendrá tres niveles de altura, la planta baja donde estarán los vestuarios y la entrada de vehículos al terreno

de juego. Por encima estará el parking y la sala de prensa y en la planta superior las oficinas del club y una residencia para futbolistas.

Además encima del techo que cubre las gradas, en la parte de ambos goles se colocarán unas placas solares para recoger energía y así reducir el coste de la energía que generará el Estadio, que en un 50 % es-

tará en territorio de El Prat aproximadamente; en concreto el Gol Norte estará en Cornellà y el Gol Sur será de El Prat.

En cuanto al Centro Comercial, que lo construirá más tarde otra empresa diferente, tendrá una calle peatonal de 15 metros de ancho y dos plantas de aparcamiento para coches con un total de 2.800 plazas. Así mismo se ubicará una pequeña ciudad (con banco, farmacia, fabricas, etc) para que los niños hagan ya actividades que les sirvan para el día de mañana.

Una vez que el Sr. Joan Tusell concluyó con la explicación del Estadio se procedió a vivir una pequeña historia del club espanyolista a base de video y fotografías y una vez acabada el presidente de la Peña Blanquiblava de El Prat, el Sr. Aroca dio las gracias al conferenciante y su empresa por todo. ■

Ylenia con Catalunya

DELTA / La delantera del Espanyol B Femenino Ylenia Tribaldos ha jugado ya un par de partidos amistosos de preparación con la Selección de Catalunya, tanto Sub-16 como Sub-18. La jugadora pratense sigue destacando en su equipo, donde ya se ha hecho con la titularidad y esto ha hecho que el seleccionador se haya fijado en ella. Catalunya está preparando actualmente su próxima participación con los equipos femeninos en la competición nacional.

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas automático



Plancha de asar de cromo



Descalcificador



Osmosis de agua



Armario

Aire Acondicionado



PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

► Bàsquet • Lliga LEB Argent

A la vuitena va la vençuda

El CB Prat Joventut aconseguix la seva primera victòria després d'una ratxa negativa desesperant

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ
/ El Club Bàquet Prat Joventut ja sap, per fi, el que és guanyar en aquesta temporada 2007-2008. Han hagut de passar, però, vuit partits per veure als de Raventós vèncer a la lliga LEB Argent, i l'equip encara no ha pogut oferir una bona imatge a la seva afició. La victòria a domicili contra el Caja Rioja dona aire a un equip que encara té un marge de millora molt gran i ja no és el cuer de la categoria.

Jornada 5: CB Prat Joventut 60 – Qalat Cajasol 72

O com semblar el visitant quan jugues a casa. Al primer quart, l'afició animava tímidament, fins que un parcial de 0 a 16 deixava el marcador en un vergonyós 9-18. A partir d'aquí, el CB Prat va anar a remolc del seu adversari. Si l'equip local jugava bé, el parcial era favorable...per un punt. Si, en canvi, el Qalat accelerava, els pratencs rebien una altra bufetada: quinze punts més de desavantatge. El Qalat Cajasol va dominar amb facilitat gràcies a les aportacions Casanova, Gómez i Diouf, que va anul·lar tot el joc interior dels potablava.

Jornada 6: CB Tarragona 2016 83 – CB Prat Joventut 79

Quasi però no. Quatre punts van faltar al club pratenc per aconseguir la "gesta". L'equip de Josep Maria Raventós va demostrar que els resultats obtinguts no corresponen amb la qualitat dels jugadors; amb un espectacular partit dels nous pivots James "Rudy" Williams -16 punts- i Vedran Pusic -14 punts amb dos triples inclosos-. Els pratencs van saber jugar jugar un partit molt més regular que a les darres jornades. Tot i així, cinc minuts nefastos al segon quart van obrir la diferència que el Prat no sabia recuperar en tot el partit. Al final, derrota per quatre punts



davant un equip inspirat que va deixar un sabor agre dolç.

Jornada 1: CB Prat Joventut 74 – Clínicas Rincón Axarquía 80

Ningú treu les castanyes del foc. Per Tots Sants, el Prat tornava a perdre en el partit ajornat corresponent a l'inici de temporada. Els locals, però, confirmaven la millora del seu joc, en perdre per només sis punts davant un dels equips més forts de la categoria. De fet, a la primera meitat del partit el domini va ser per als de Raventós, que arribarien al descans amb dos punts d'avantatge -37 a 35-. Als darrers quarts, la potència dels jugadors de l'Axaquia es va imposar i va fer inútils els 19 punts -amb 4 de cinc triples anotats- de David Martínez, el líder de l'equip potablava en aquest partit.

Jornada 7: CB Prat Joventut 72 – Costa Urbana Playas de Santa Pola 84

Les veuen passar. Nova derrota del CB Prat

que deixava l'equip en una situació crítica. Els pratencs s'enfrontaven al campió de la lliga EBA del 2007 i recent ascendit a la LEB argent, el Santa Pola, amb tots els jugadors de la plantilla disponibles. De fet, era la primera jornada que Josep Maria Raventós disposava de tots els jugadors en un estat físic i psicològic òptim. Emperò, els nervis van trair l'equip des del primer minut. Un parcial de 0 a 7 a favor dels alacantins va fer anar al CB Prat a remolc durant tot el partit, una tònica que es repeteix setmana rere setmana. Tot i que, al segon quart es van posar a un punt del Santa Pola -35 a 36- amb una gran actuació de Jordi Vall-Llobera, que donava noves esperances, tot va ser un miratge. Un parcial de 8 a 20 va enfonsar el club pratenc. Així, el Prat va perdre l'oportunitat de guanyar un rival assequible a la pista del Joan Busquets i recuperar posicions a la taula.

Jornada 8: Caja Rioja 76 – CB Prat Joventut 82

Primera victòria, per fi. Genial partit de 'Rudy' Williams i molta millora en el joc d'equip, condicions que, juntament amb la manca d'encert dels de La Rioja, van donar als pratencs el premi merescut. Tot i acabar el primer quart per darrere al marcador, els de Raventós mai es van despenjar, com en altres partits havia passat, i aquest cop aguantar va valer la pena. Ja al tercer quart, el CB Prat va prendre un avantatge de sis punts -52 a 58- que el Caja Rioja no va ser capaç d'escurçar.

Tot i que l'equip local es va endur una millor valoració global, amb un incommensurable Johnson -18 punts i 13 rebots- acompanyat de Rodríguez -20 punts- la manca d'encert en tirs de camp va evitar la derrota dels pratencs. A més, Williams no va arrugar-se davant l'estrella local i va aconseguir 18 punts i 11 rebots. El CB Prat Joventut, així, guanya a domicili un equip de la zona alta de la taula i deixa el fanalet vermell de la classificació. ■

Ribas Llopis, S.L.
Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas
CARRER BARCELONA, 69
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

BOLSOS

Delcar
Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

▶ Taekwondo

Tamara Good triunfa en los Campeonatos de España

DELTA / Tamara Good fue la gran vencedora de los Campeonatos de España sub-21 celebrados en Colindres (Cantabria) el pasado 6 de octubre. Good obtuvo la medalla de oro en el peso pluma y volvió a demostrar en el gran estado de forma que se encuentra. La representación pratense la completaron Daniel Martínez y Diana Vázquez que

tuvieron que conformarse con llegar a cuartos de final. Precisamente esta última taekwondoca participó en los pasados Campeonatos de Europa Júnior que se celebraron en Bakú (Azerbaiján) del 26 al 28 de octubre y en donde la pupila de Fran Martín no pudo alcanzar ningún metal de los cinco conseguidos por el combinado nacional. ■

▶ Fútbol Sala. Primera Nacional B · Grup 2

Nefasto mes para el Casa Alcalá

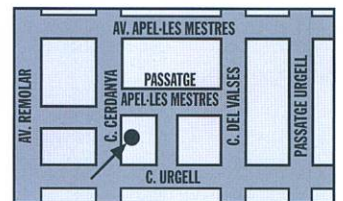
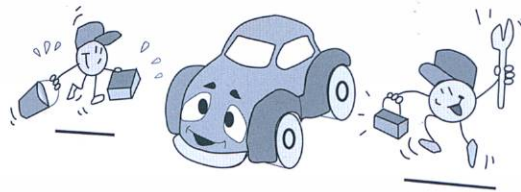
LILLO / Las dos derrotas cosechadas por el Casa Alcalá ante el Martorell a domicilio (3-2) y ante líder Tàrraga en casa por 3-5 han relegado al conjunto pratense al 5º lugar de la clasificación, a ocho puntos del líder. Tan solo una victoria ante el Pallejà por 1-5 y un empate en casa ante el Vilaseca 3-3.

Por su parte el Sporting Prat

ha visto como sus últimos encuentros quedaban aplazados por problemas con la disponibilidad de los pabellones. Lo que deja al equipo entrenado por Fontanals sin ritmo de competición. Estos aplazamientos dificultan, sin duda, la adaptación del equipo al campeonato cuando lo más importante a estas alturas es coger ritmo de competición. ■

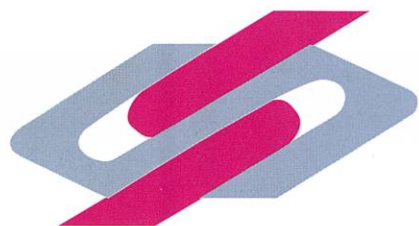
TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge



Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •



SUEPRAT

Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

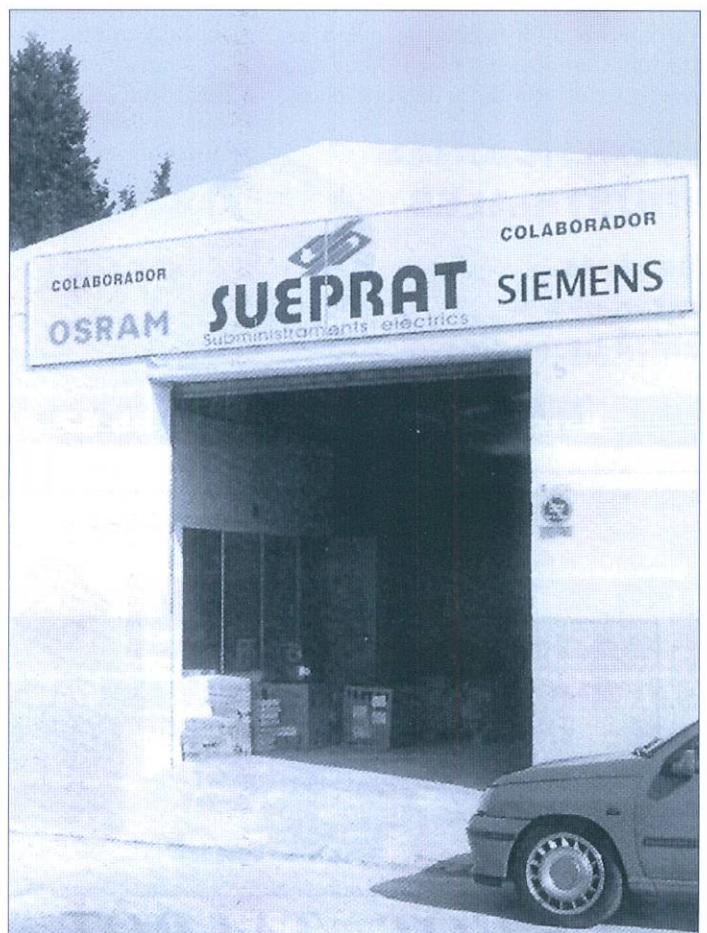
Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castilla, 38

08820 El Prat de Llobregat



► Atletisme

Gran èxit de participació a la III Cursa per la Vida

DELTA / El diumenge 11 de novembre es va celebrar la III Cursa per la Vida que organitza la Junta Local del Prat de Llobregat de l'Associació Catalana Contra el Càncer, amb el patrocini i la col·laboració de diferents empreses, entitats i del Departament d'Esports de l'Ajuntament del Prat de Llobregat.

En aquesta tercera edició de la Cursa per la Vida s'ha batut el rècord de participació, amb un total de 454 corredors i corredores arribats a meta, tot i que els participants van ser més ja que alguns van córrer sense dorsal, doncs el dijous abans de la cursa l'organització ja va superar el límit d'inscripcions fixat en 500 participants

La festa va començar a les 11:00 hores amb la sortida davant del CEM Estruch. En aquest mateix lloc estava situada la línia d'arribada, que van anar creuant els participants després de recó-



rrer els 5 quilòmetres d'un circuit totalment urbà.

Els guanyadors de la cursa van ser Kamal Jamali (15 minuts i 43 segons), Sergio Enriquez (16 minuts i 34 segons) i Josep Gibert i la seva gossa Taca (17 minuts i 12 segons). En

categoria femenina la guanyadora va ser Eva Calbo (22 minuts i 17 segons), seguida per Laura Lázaro (22 minuts i 34 segons) i Monica Piñero (22 minuts i 35 segons).

Felicitats a l'Associació Catalana Contra el Càncer del Prat

de Llobregat per l'èxit de participació i per la tasca realitzada en fer possible la celebració d'una cursa amb finalitats benèfiques contra el càncer, on el més important - i en aquesta ocasió més que mai - no era guanyar sinó participar. ■

► Boxeo

Notable actuación de los pratenses en la velada celebrada en el Sagnier

E. ILLO / Gran velada boxística la que se pudo presenciar el pasado 19 de octubre en el pabellón Sagnier de El Prat. Con un aforo que superó los tres cuartos de entrada, el pratense Jordi Gallart, en el combate estelar profesional de la noche, se deshizo del rumano Sorin Vilceanu por ko en el tercer asalto. El pratense demostró una gran técnica y agresividad, lo que le augura un gran futuro. Por su parte, su hermano, Joan Gallart hizo lo propio con el rumano Cristian Vulpe. Del resto de combates, todos ellos amateurs, cabe destacar las victorias de los pratenses: J.Ramón Guasch y Daniel Rodríguez, así como el nulo del también boxeador local Marc Fabró que mereció mejor resultado tras un excelente primer y cuarto asalto. Fabró disputó su último combate, ya que a la finalización del mismo declaró que colgaba los guantes y que por tanto ese había sido su última representación en el cuadrilátero. La próxima cita correrá a cargo de los hermanos Gallart. Joan, presentado por Agustín González peleará en Madrid mientras que Jordi, dirigido por "Boxi" González, lo hará próximamente en Francia.

Guzmán se quedó sin disputar el Mundial

Por otro lado cabe destacar la no participación de Guzmán Castillo en los pasados mundiales celebrados en Chicago (EEUU) el pasado mes de octubre. Castillo debido a un proceso febril se vio obligado a quedar excluido del combinado nacional. El pratense tendrá una nueva oportunidad de demostrar su valía en el preolímpico para poder conseguir una plaza que le lleve al objetivo de coger una plaza para los Juegos Olímpicos de Pekín del 2008. ■

PARKER



WATERMAN



SHEAFFER



pierre cardin



INOXCROM

Vine a triar el teu joc d'escriptura



SERVEI SECRETARIA



MONTBLANC

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

► Atletisme

Els atletes del Pratenc AA en plena forma



JAUME VILÀ / Els atletes del Pratenc AA han finalitzat la temporada 2006/2007 amb uns grans resultats esportius, assolint un nou rècord de medalles per l'entitat local d'atletisme amb un total de 37 medalles en els diferents Campionats de Catalunya, 7 medalles en els d'Espanya, 11 medalles en les Finals dels Jocs Esportius Escolars i 1 medalla en el Campionat del Món de Veterans a càrrec del llançador Llorenç Cassi.

En total sis atletes del Pratenc AA s'han proclamat Campions de Catalunya: Sara Gómez en categoria juvenil, Dacil Rodríguez en categoria infantil, Estela Pellicer i Jaume Bartra en categoria aleví i Juan Josep Arnau i Llorenç Cassi en categoria veterà. Entre tots ells, han assolit un total de 15 medalles d'or en Campionats de Catalunya.

En els diferents Campionats d'Espanya, Joan Josep Arnau i Llorenç Cassi han as-

solit un total 6 medalles (5 d'or i 1 de plata) en categoria veterana i Carlos Martínez ha guanyat la medalla de bronze en els 5000 metres marxa cadet en ruta.

José Luis València doble Sots-Campió de Catalunya Absolut

Altres èxits destacats, són els de: l'atleta José Luis Valencia, doble Sots-Campió de Catalunya Absolut en el llançament de disc (Campionat d'Hivern i Campionat a l'Aire Lliure) i medalla de bronze en el llançament de pes del Campionat de Catalunya Absolut a l'Aire Lliure; l'atleta Cristina Morales, Sots-Campiona de Catalunya Promesa en els 100 metres llisos i semifinalista en el Campionat d'Espanya Absolut a la mateixa prova; l'atleta Juan Antonio Cifuentes, Sots-Campió de Catalunya Júnior en el llançament de disc i 6è en el Campionat d'Espanya Júnior a la prova de disc; i l'atleta Sara Gómez,

tres vegades cinquena en els Campionats d'Espanya Juvenils a la prova del triple salt.

A nivell d'equips, destacar els campionats per equips de marxa atlètica en categoria aleví masculí i cadet femení. A nivell absolut, l'equip femení ha aconseguit mantenir-se a la 1a Divisió i la propera temporada seguirà a la màxima categoria de l'atletisme català i l'equip masculí no va poder assolir l'ascens a la 2a Categoria.

Després d'aquesta gran temporada, els atletes del Pratenc AA es preparen per seguir augmentant els seus èxits esportius, superar el número de medalles assolides a nivell individual, poder pujar l'equip masculí absolut a la 2a Categoria de la Lliga Catalana d'Atletisme i situar l'equip femení absolut entre els millors de Catalunya. Per aconseguir aquest objectiu, el Pratenc AA tindrà per aquesta nova temporada 2007/2008 les incorporacions del fondista Raul Crespo i la velocista Cristina Ferrandiz. ■

**GRUAS
ORION**
AGENCIA DE TRANSPORTES

ESPECIALIDAD EN CAMIONES GRUA



- Servicio de volquete
- Servicios JiB
- Servicio 24 h.

Pablo Neruda, 51
Teléfono 93 521 82 70
fax. 93 379 49 13

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

**PNEUMÀTICS
PUIIG**

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03



COOPERATIVA
INDUSTRIAL DE
TRANSPORTES
• EL PRAT •

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT



Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net



Viking

Moda infantil · Puericultura · Ulençeria

Tota la qualitat al millor preu
Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat



BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

SEGUROS DE

AUTOMÓBILES · HOGAR · COMERCIO · VIDA · JUBILACIÓN

COMUNIDADES · ENFERMEDAD · ACCIDENTE · EMPRESAS

RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIOS

Mañanas: 9h. a 14 h. · Tardes: 16 h. a 20 h.
Excepto viernes de 9h. a 14h. i de 16 h. a 19 h.

Av. Verge de Montserrat, 38 · El Prat de Llobregat

Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06

e-mail: baltarseg@terra.es · www.baltarseguros.com

PRAT

ASCENSORS PRAT S.L.

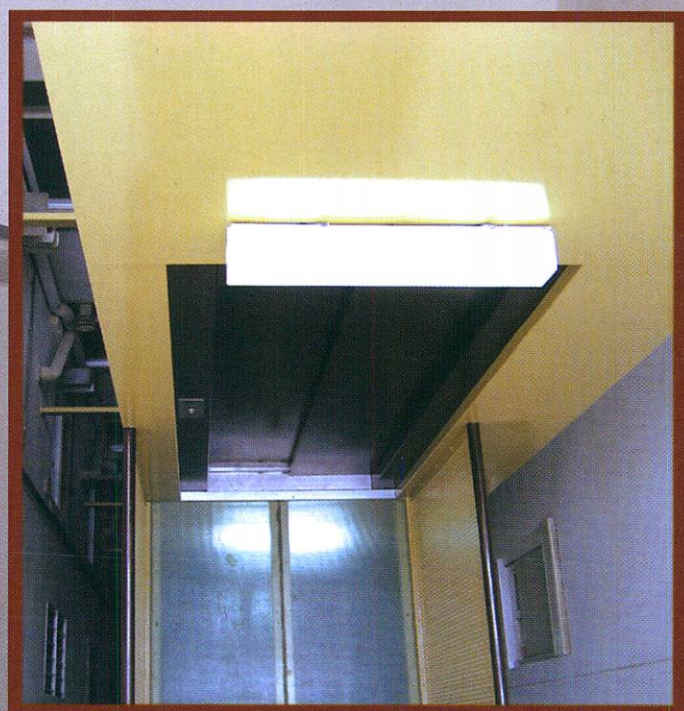


Instal·lar un ascensor a la comunitat té múltiples avantatges:

- **Eliminació de barreres arquitectòniques**
- **Millora de la qualitat de vida**
- **Revalorització dels pisos**

- **Instal·lació d'ascensors en espais oberts**
- **Construcció d'estructures portants d'exterior**
- **Els materials empleats resisteixen la intempèrie**

Ascensors Prat S.L. els assessorarà en tots els tràmits necessaris



No esperi més i demani un pressupost sense compromís

C. Aneto, 3 • Telf. 93 370 81 51 • Fax. 93 379 03 50